

இந்தியபொருளாதாரம்

I. திட்டமிடுதல்

திட்டமிடுதல் என்ற கொள்கை - U.S.S.R

- திட்டமிடுதல் வரலாறு

1934- ஏம்.விஷ்வேஸ்வராயா - இந்திய பொருளாதாரத்தில் திட்டமிடுதல் (Planned Economy for India)

1938- ஜவஹர்லால்நேரு - தேசிய திட்டக்குழு

1944- பம்பாய் திட்டம் - 8 தொழிலாளர்கள்

1945- காந்தி திட்டம் - எஸ்.என். அகர்வால்

1945- மக்கள் திட்டம் - எம்.என்.ராய்

1950- சர்வோதயா திட்டம் - ஜெய்பிரகாஷ் நாராயணன்

மார்ச் 15, 1950 - திட்டக்குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. K.C நியோகி - தலைமையில் பாராளுமன்ற தீர்மானத்தினால் கொண்டு வரப்பட்டது.

திட்டக்குழு அரசியலமைப்பு (ம) சட்டபூர்வமான அமைப்பு கிடையாது.

- திட்டக்குழுவின் பணிகள்

இந்தியாவில் உள்ள வளங்களை ஆய்வுச்செய்து அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் திட்டம் வகுத்து பிரித்து அளித்தல்.

ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களை இறுதி செய்வது தேசிய வளர்ச்சிக்குழு இது 1952ம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

- ஐந்து ஆண்டு திட்டங்கள்

1. முதல் ஐந்து ஆண்டு திட்டம் (1951 - 56) ஹரான்டோமர்

நோக்கம் - விவசாயம் (ம) நீர்பாசனம்

2. இரண்டாம் ஐந்து ஆண்டு திட்டம் (1956-61) மகலநோபிஸ்

நோக்கம் - கனரகத்தொழில்

3. மூன்றாம் ஐந்து ஆண்டு திட்டம் (1961-66) தர்சார்பு (ம) தன்னாக்கதிறன் கொண்ட சமுதாயத்தை உருவாக்குவது.

1962 - இந்திய சீனப்போர்

1965 - இந்தியா - பாகிஸ்தான் போர் - பணவீக்கம் ஏற்பட்டு இத்திட்டம் பாதுகாப்பு சார்ந்த திட்டமாக மாறியது.

4. ஓராண்டு திட்டங்கள் - 1966 to 1969

5. நான்காவது ஐந்து ஆண்டு திட்டம் (1969 முதல் 1974)

- சமத்துவம் மற்றும் சமூக நீதி

- பசுமைப்புரட்சி (ம) வெண்மைப்புரட்சி அறிமுகம்

- நலிந்த பிரிவினருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.

6. ஐந்தாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டம் (1974-79)

வறுமையே ஓடு (Garibi Hatto)

7. சுழலும் திட்டம் (1978-80)

மத்தியில் ஜனதா அரசு - மொராஜி தேசாய்

ஒரு ஆண்டின் இலக்கை இறுதியில் அடைய இயலாதபோது அடுத்த ஆண்டு இலக்கோடு சேர்ந்து திட்டமிட்டு செயல்படுத்துவது.

8. ஆறாவது ஐந்து ஆண்டுத் திட்டம் (1980-1985)

வருமானத் ஏற்றுதாழ்வுகளை களையவும் (ம) வறுமையை அகற்றுதல்

9. ஏழாவது ஐந்து ஆண்டுத்திட்டம் (1985-1990)

உணவு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு, உற்பத்திதிறன் பெருக்குதல்.

10. ஆண்டு திட்டம்(1990-92) (Plan Holiday)

11. எட்டாவது ஐந்து ஆண்டுத்திட்டம் (1992-1997)

- வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்துதல்

- மக்கள் தொகை கட்டுப்பாடு

- LPG - (புதிய பொருளாதாரக்கொள்கை) தாராளமயமாதல், தனியார்மயமாதல்,

உலகமயமாதல், ராவ் (ம) மன்மோகன்சிங் திட்டம்

12. ஒன்பதாவது ஐந்து ஆண்டுத்திட்டம் (1997-2002)

- சமூகநீதியுடன் கூடிய சமூக வளர்ச்சி

13. பத்தாவது ஐந்து ஆண்டுத்திட்டம் (2002-2007)

- உள்நாட்டு உற்பத்தி (ம) சேமிப்பு அதிகமாக்குதல்

14. பதினொன்றாவது ஐந்து ஆண்டுத்திட்டம் (2007-2012)

- விரைவான மற்றும் உள்ளடங்கிய வளர்ச்சி

- GDP 8 முதல் 10 வரை அதிகப்படுத்தவேண்டும்

- விவசாயத்தின் பங்களிப்பு 4% உயர்த்தவேண்டும்

- வேலையின்மையை 5% குறைக்க வேண்டும்

- ஆரம்பகல்வியில் இடைநிற்றல் விகிதத்தை 52%லிருந்து 20% குறைத்தல்

- கல்வி அறிவு விகிதம் 25% உயர்த்துதல்

- பாலின கல்வி அறிவு வேறுபாட்டினை 10% மாக குறைத்தல்

- IMR 28 ஆக குறைத்தல்

- MMR 1 ஆக குறைத்தல்

- கருவுருதல் வீதம் 2.1 ஆக குறைத்தல்

- 2012 ஆம் ஆண்டி 0-6 வருடம் உள்ள பெண் குழந்தைகளை 927 இருந்து 936

ஆக உயர்த்துதல் மற்றும் 2010ல் 935 இருந்து 950 ஆக உயர்த்துதல்.

- காடுகள் வீதத்தை 5% உயர்த்துதல்

- 2012ம் ஆண்டு வறுமையை 20% இருந்து 18% குறைத்தல்

15. பன்னிரெண்டாது ஐந்து ஆண்டுத்திட்டம் (2012-2017)

திட்டம் இலக்கு% அடைந்தது% குறிப்பு

I 2.1% 3.6% வெற்றி

II 4.5% 4.0% --

III 5.6% 2.4% அதிகதோல்வி அடைந்த திட்டம்

IV 5.6% 3.3%

V 4.4% 5.0%

VI 5.0% 5.3%

VII 5.0% 6.02%

VIII 5.6% 6.8% அதிகவெற்றி அடைந்த திட்டம்

IX 6.5% 5.4%

X 8.1% 7.7%

XI 8% 7.6%

II. விவசாயம்

- இந்தியாவில் 65% மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கிறது

- GDP 14% (2001-2012)

- ஐந்து ஆண்டு திட்டம்

- முதல் ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில் விவசாயத்திற்கு 31% ஒதுக்கப்பட்டது.

- முன்றாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில் அதிக மகசூல் தரக்கூடிய விதைகள் அறிமுகம்.
- இதை IADP மேற்கொண்டது (Intensive Agriculture Development Programme)
- முதல் (ம) ஐந்தாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்கை விவசாயத்தில் அடைந்தது
- ஒன்பதாவது ஐந்தாவது திட்டம் விவசாயத்தின் வளர்ச்சி விகிதம் - 2.4%
- பத்தாவது ஐந்தாவது திட்டம் விவசாயத்தின் வளர்ச்சி விகிதம் - 2.3%
- பதினொன்றாவது ஐந்தாவது திட்டம் விவசாயத்தின் வளர்ச்சி விகிதம் - 4%
- பன்னிரெண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வேளாண்மை
- வளர்ச்சி விகிதம் 4%
- உணவு தானியம் 2% ஆண்டுக்கு
- அல்லாத வளர்ச்சி 5-6% ஓர் ஆண்டுக்கு
- PPP பொது, தனியார் பங்குதாரர்களின் ஒப்பந்தம் வளர்ச்சி மிகுந்த பல்மயமான விவசாயத்திற்கும் (ம) வறண்டநிலங்களின் இடைவெளியை குறைத்தல்.
- அகன்ற (ம) வசதியான சாலை போக்குவரத்தை ஏற்படுத்தி விசுவாச பொருட்களை விநியோகம் செய்தல்
- தோட்டக்கலை வளர்ச்சி
- பால் (ம) கால்நடை வளர்ச்சி
- சந்தை வசதிகளை விரிவு படுத்துதல் (விவசாயிகளுக்கும்)
- இந்தியாவில் வேளாண்மையில் குறைவான உற்பத்தி திறனுக்கான காரணிகள்

குறைவான உற்பத்தி

1. மக்கள் தொகை வெடிப்பு
2. நில உடமைகள் (நிலத்தை துண்டாக்குதல்)
3. மறைமுக வேலையின்மை
4. நிதி (ம) அங்காடி வசதி குறைவு
5. சமய நம்பிக்கை

விவசாயிகளுக்கான தேசிய ஆணையம் 2004 Agricultural Renewal Action Plan (விவசாயத்தை புதுப்பிக்கும் திட்டம்)

- மண்வளம் உயர்த்துதல்
- நீர்ப்பாசன வசதி - ஏற்படுத்துதல்
- பயிர் பாதுகாப்பு (ம) நிதி ஆதாரங்களை அதிகப்படுத்துதல்
- தொழில் நுட்ப சீர்திருத்தம்

இரண்டாவது பசுமைப்புரட்சி- 2006

- மன்மோகன்சிங் 93வது தேசிய அறிவியல் மாநாடு 2006 ஆம் ஆண்டில் கொண்டு வரப்பட்டது.
- முதல் பசுமைப்புரட்சி சாதனையை உயர்த்துதல்
- வட்டார மற்றும் அனைத்து பயிர்களின் வளர்ச்சிக்கு சமநிலை ஏற்படுத்துதல் வேறுபாடு (Cropping imbalance)
- வரண்ட நிலங்களிலர் விவசாயம்
- குறு (ம) நடுத்தர விவசாயிகளுக்கும் பசுமைப்புரட்சியின் பயனை அடையச்செய்தல்
- உணவுதானிய உற்பத்தி 400 மில்லியன் டன்னாக உயர்த்துதல்

எப்போதும் பசுமைப்புரட்சி (Evergreen Revolution)

- எம்.எஸ்.சுவாமிநாதன் -இயற்கை வேளாண்மை (Organic farming) மற்றும் பசுமை வேளாண்மை (Ever green)

வளங்கள் மற்றும் இயற்கை வள மேலாண்மை ஆகியவற்றின் உதவியுடன் விவசாயம் செய்தல்.

வேளாண்மை புரட்சிகள்

புரட்சி (Revolution)	-	உற்பத்தி (Production)
Black -கருப்பு	-	பெட்ரோலியபொருட்கள்
Brown - பளுப்பு	-	தோல், கோக்கோ, புதுப்பிக்கக்கூடிய ஆற்றல்கள்
Blue -நீலம்	-	மீன் (ம) மீன் உற்பத்தி பொருட்கள்
Golden fibre (தங்கஇலை)	-	சனல்
Golden - (தங்க)	-	தோட்டக்கலை வளர்ச்சி (ம) தேன் உற்பத்தி
Grey - (சாம்பல்)	-	உரம்
Pink - (இளஞ்சிவப்பு)	-	இறால் (Prawn) / Shrimp
Rainbow (வானவில்)	-	

நிறுவனக்காரணங்கள்

நிலஉடமைமுறையால் குத்தகைதாரர்கள் நிறந்தர குத்தகையின்மையால் - நிலத்தை மேம்படுத்துதலில் அக்கரையும் ஆர்வமும் குறைவு.

தொழில் நட்பு காரணங்கள்

- வேளாண்மை பழமையான உற்பத்தி முறையை கையாளுதல்
- நீர்பாசன வசதியின்மை
- வீரிய விதைகள் (ம) உரம், பூச்சி மருந்துகள் பயன்படுத்தாமை (ம)

பற்றாக்குறை

விவசாயத்தில் புதுமையம் (New Deal in agriculture)

- உலக பொருளாதாரத்தில் பெருமந்தம் (Greater Depression)
- 1929 -1933 - புதுமையம் (New Deal) என்ற வார்த்தை ரூஸ்வெட் என்பவரால் கொண்டு வரப்பட்டது.
- இந்தியாவில் - New Deal in agriculture -மன்மோகன்சிங் 2004
- விவசாயத்திற்கு இரண்டு மடங்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து வளர்ச்சி விகிதத்தை

4

சதவீதம் உயர்த்துதல்

பசுமைப்புரட்சி

- HYVP -அதிக மகசூல் தரக்கூடிய விதைவகைகள் -
- நார்மன் பொர்லாக் (U.S.A), இந்தியா - எம்.எஸ் சுவாமிநாதன் - 1967
- பசுமைப்புரட்சி என்ற வார்த்தையை - வில்லியம் கார்டே கூறினார்.

நோக்கம்

- தானிய உற்பத்தி குறிப்பாக கோதுமை (ம) அரிசி உற்பத்தி திறன் (ம) பயிர் செய்யும் முறை (Cropping patter) மாற்றம்
- வேலைவாய்ப்பு அதிகரிப்பு
- நீர்பாசன வசதி, உரம் பயன்பாட்டு தேவை அதிகமானது.

தீமைகள்

1. வட்டார வேறுபாடு
2. அதிக முதலீடு விவசாயம்
3. சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பு
4. அதிக வீரிய விதைகள் -அதிக செலவு
5. மண்வளம் பாதுகாப்பின்மை

Red - சிவப்பு - இறைச்சி (ம) தக்காளி

Round – வட்டம்	-	உருளைக்கிழங்கு
Silver - வெள்ளி	-	முட்டை
Silver fibre - வெள்ளி இலை	-	பருத்தி
White - வெண்மை	-	பால் (ம) பால் பொருட்கள்
Yellow - மஞ்சள்	-	எண்ணெய் வித்துக்கள்
Green – பசுமை	-	உணவு தானியங்கள்
Ever green	-	சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடு அடையாது பயிர் உற்பத்தி.

வெண்மை புரட்சி

- பால் உற்பத்தியில் இந்தியா முதலிடம்
- 2010-11ல் 121.8 மில்லியன் டன் பால் உற்பத்தி
- 2011-12ல்
- தனிநபருக்கு - 281 கிராம் / நாள்
- உலகில் தனிநபருக்கு - 258 கிராம் / நாள்
- பால் உற்பத்தியை அதிகரிக்க
- ஆப்ரேஷன் ஃப்ளட் (operation flood) 1970
- வெர்கீஸ் குரியன்
- இவர் தேசிய பால் வளர்ச்சி வாரியத்தை ஏற்படுத்தினார்.

பயிர் உற்பத்தி

- 2009-10 - 218 மில்லியன் டன்
- 2010-11 - 250 மில்லியன் டன்
- முதலிடம் - நறுமணப் பொருட்கள்
- இரண்டாம் இடம் - காய்கறி (ம) பழங்கள், கரும்பு (ம) சர்க்கரை, இயற்கை ரப்பர் பயன்பாட்டில் (8.8%)
- உணவுக்கான எண்ணெய் வித்துக்களில் 50% இன்றளவும் இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது.
- 2011-12ல் கரும்பு (ம) பருத்தியை தவிர பிறபயிர்கள் செய்யும் பரப்பு குறைந்துள்ளது.
- உலக அளவில் இயற்கை ரப்பர் உற்பத்தியில் - 8.2% இந்தியா பெற்றுள்ளது.
- உலகிலேயே இயற்கை ரப்பர் உற்பத்திதிறனின் இந்தியா முதலிடம் அதில் கேரளாவில் அதிகமான ரப்பர் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.
- காஃபி உற்பத்தியில் ஆறாவது இடம் - பிரேசில், வியட்நாம், கொலம்பியா, இந்தோனேஷியா, ஏத்தியோப்பியா)
- காஃபி உற்பத்தியில் உலக அளவில் இந்தியா 4% கொண்டுள்ளது.
- காஃபி நுகர்வு அராபிக்கா - 30% ரோபஸ்ட்டியா 68%
- 70% காஃபியை இந்தியாவில் இருந்து ஏற்றுமதி செய்கின்றோம்.
- கருப்பு தேநீர் (Black Tea) இந்தியா அதிக உற்பத்தி (ம) நுகர்தலில் முதலிடம் அசாம், பெங்கால், தமிழ்நாடு, கேரளா
- முட்டை உற்பத்தியில் முன்றாவது இடம் Regional central, Poultry Development Organisation (வட்டார மத்திய கோழிப்பண்ணை வளர்ச்சி நிறுவனங்கள்)
 - சண்டிகர்
 - புவனேவர்
 - மும்பை
 - ஹசர்கட்டா
- மீன் வளத்துறையில் உலகில் 3-வது உற்பத்தி உள்ள நாட்டு மீன் வளர்ச்சியில் 2-வது இடம்

- உணவுப் பாதுகாப்பு மசோதா 2013

PDS பொது வழங்கல் முறை

- 1967
- அரிசி, கோதுமை, சர்க்கரை, சமயல் எண்ணை, மண்ணெண்ணை (மாணியவிலையில்) மக்களுக்கு வழங்குவது.
- உலகில் மிகப்பெரிய வலைப்பின்னல்

TPGS இலக்கு பொது வழங்கல் முறை

- 1997ல் பொது வழங்கல் முறைக்கு மாற்றாக இலக்கு பொது வழங்கல் முறை நடமுறைப்படுத்தப்பட்டது.
- வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே உள்ள குடும்பத்திற்கு உணவு தானியங்களை மாணிய விலையில் அளித்தல்
- 35 கிலோ உணவு தானியங்கள் - ஏழைகளுள் ஏழைத்திட்டமான ஆனத்தோதய்யா அண்ணா யோஜனா திட்டம்
 - 1 கிலோ கோதுமை ரூ.2
 - 1 கிலோ அரிசி ரூ.3
- வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே உள்ள குடும்பத்திற்கு பத்துகிலோ உணவு தானியங்களை வழங்குதல்

APP – Agri wlture Price Policy - விவசாய விலைக்கொள்கை

(i) MSP – Minimum Support Price – குறைந்தபட்சம் ஆதாரம் விலை

- இந்த விலையில் 25 பயிர் வகைகளின் விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது
- இதனை(ACP – Commission for Agriculture Cost and Price
- விவசாயிகளுக்கு நேரடியாக பயிர்விளைச்சல் அதிகமாக இருந்தாலும், விலை வீழ்ச்சி அடைந்தாலும் குறைந்த பட்ச ஆதார விலையில் பெற்றுக்கொள்ளும்.

(ii) KCCS – Kissan Credit Cards

- இதனை 1998-99 களில் NABARD வங்கி அறிமுகப்படுத்தியது.
- விவசாயிகளுக்கு குறுகிய கால கடன் வழங்குதல்

(iii) Rehabilitation Package for Distressed Formers

(நலிவடைந்த விவசாயிகளுக்கான மறுவாழ்வு திட்டம்)

- அதிக தற்கொலைகள் நடக்கும் மாவட்டங்களில் இத்திட்டம் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது

குறிப்பாக ஆந்திரா, கர்நாடகா, கேரளா, மகராஷ்டிரா ACP (1965) பெயர் மாற்றப்பட்டு A P C – Agriculture Price Commission (1985) என்று மாற்றப்பட்டது.

Procurement Price (கொள்முதல் விலை)

Issue Price (வழங்குவிலை)

Market Price (சந்தைவிலை)

பொருளாதார மதிப்பு (Economic Cost) மூன்று முக்கிய காரணிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது

- 1) M S P
- 2) கொள்முதல்
- 3) வழங்குவிலை

விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்குதல்

1. கடன் வழங்கும் நிறுவன அமைப்பு
 - கூட்டுறவு வங்கி
 - வர்த்தக வங்கி
 - R R B - Regional Rural Bank (வட்டார கிராமிய வங்கி)
 - NABARD
2. கடன் வழங்கும் நிறுவனம் அல்லாத தனியார் அமைப்புகள் (Non institutional / Private)

- கடன் கொடுப்பவர்
- வணிகர்கள்
- முகவர்கள்
- நிலச்சுவான்தாரர்கள் (land lords)

3. விவசாயத்திற்கு கடன் வழங்கும் வங்கி (Lead Bank Scheme)

- கேட்கில் குழு (ம) நரசிம்மன் குழு பரிந்துரை
- R R B – Regional Rural Banks – 1975 - மொரதாபாத் மற்றும் கொரக்பூர் (V.P) பிவானி (ஹரியானா), ஜெய்பூர் (ராஜஸ்தான்), மால்டா (மேற்கு வங்காளம்)

R R B's குறிக்கோள் (R R B's Motto)

- சிறு மற்றும் குறு விவசாயக் கூலிகளுக்கு, விவசாய வளர்ச்சிக்காக கடன் வழங்குதல்

NABARD – National Bank for agriculture and Rural Development

- 1982 ஜூலை மாதம் தொடங்கப்பட்டது.
- RBI-ல் கிளை வங்கி, ஆரம்ப முதலீடு ரூ.100 கோடி.
- தலைமை மும்பை
- இதனை மறுநிதி நிறுவனம் என்றும் அழைப்பர் (Refinancing institution)
- 2011ம் ஆண்டு ரூ.5000 கோடியாக இதன் முதலீடு இருந்தது
- RIDF – Rural infrastructure Development Fund

இது 1995 - 96 NABARD வங்கியின் கீழ் தொடங்கப்பட்டது.

NAFED – National Agriculture Cooperative marketing Federation of India Limited

- (1958)
- இது கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் ஒன்று
 - விவசாய பொருட்களை கொள்முதல், வழங்குதல், ஏற்றுமதி (ம) இறக்குமதி செய்தல்
 - H.Q: நியூடெல்லி; அமைந்துள்ள இடம் டெல்லி, மும்பை, சென்னை, கல்கத்தா

TRIFED – Tribal Cooperative marketing Federation of India Ltd

- (1987)
- பழங்குடியினரின் விவசாய பொருட்களை சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனம்
 - H.Q: நியூடெல்லி; அமைந்துள்ள இடம் மும்பை, சென்னை, கல்கத்தா, ஹதராபாத், உதாபூர், ரான்ஜி, போபால், புவனேஸ்வர்.

NCDC - National Cooperative Development Corporation

- (1963)
- 1963ல் தொடங்கப்பட்டது
 - பாராளுமன்றம் ஏற்றிய சட்டத்தால் தொடங்கப்பட்டது
 - விவசாய பொருட்களுக்கு அளித்தல் (உற்பத்தி, பதப்படுத்துதல், சேமிப்பு, சந்தைப்படுத்துதல்) இதனை கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

Agricultural insurance company of India Ltd

- கம்பெனி சட்டம் 1956ன் படி 2002-ல் AICI உறுவாக்கப்பட்டது.
- இந்த காப்பீட்டு நிறுவனங்களுக்கு பொது காப்பீட்டு நிறுவனம் (GIC) மற்றும் NABARD வங்கி நிதி உதவி வழங்கப்படுகிறது.

உணவு பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை

- உலகில் சீனா, அமெரிக்காவுக்கு பிறகு இந்தியா உணவு உற்பத்தியில் முன்றாவது இடத்தில் அமைந்துள்ளது.
- உணவு பதப்படுத்தலில் ஜந்தாவது இடம்

- விஷன் 2015 - உணவை பதப்படுத்துதலுக்கான இலக்கை நிர்ணயம் செய்துள்ளது.

நிலத்தீர்திருத்த திட்டங்கள்

நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகளின் அளவீடு கொண்டு முன்று வகைப்படுத்தலாம்.

- **குறு விவசாயிகள்:** (Marginal Holdings)
 - 1 ஹெக்டார்க்கு குறைவு
 - இந்தியாவில் 59 %
- **சிறு விவசாயிகள் :** (Small Holdings)
 - 1 முதல் 4 ஹெக்டர் வரை
 - இந்தியாவில் 32 %
- **நடுத்தர விவசாயிகள் :** (Medium Holdings)
 - 4 முதல் 10 ஹெக்டர் வரை
 - இந்தியாவில் 7.2 %
- **பெரிய விவசாயிகள் :** (Large Holdings)
 - 10 ஹெக்டருக்கு மேல் நிலம் உள்ளவர்
 - இந்தியாவில் 1.6 %

நிலத்தீர்த்திருத்த திட்டத்தின் அம்சங்கள்

1. இடைத்தரகர்களை ஒழித்தல்
2. குத்தகை சீர்த்திருத்தம்
3. ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் நில உச்சவரம்பு மேம்படுத்தப்பட்டது
4. சிதறுண்ட நிலங்களை ஒருங்கிணைத்தல்

நிலஉச்ச வரம்பு சட்டத்தன் படி சராசரியாக ஒரு குடும்பம் வைத்திருக்க வேண்டிய நில அளவீடு (1976க்கு முன்பு) - 30 ஏக்கர், 1976க்கு பின்பு - 15 ஏக்கர்.

III. தேசிய வருமானம் (National income)

தேசிய வருவாய் குழு படி - தேசிய வருமானம் 1949என்பது ஒரு ஆண்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவை மதிப்பு. இதனுடன் வெளிநாட்டு வருமானத்தை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்தியாவில் நிதி ஆண்டு என்பது ஏப்ரல் 1 முதல் மார்ச் 31 வரை இந்தியநாட்டு வருமானக் கணக்கீட்டுக் குழுவின் (1951) இலக்கணப்படி நாட்டு வருமானம் என்பது மறுமுறையாக கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒரு நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பண்டங்கள் மற்றும் பணிகளின் மொத்த பணமதிப்பாகும். நாட்டு வருமானம் பற்றிய அடிப்படைக் கருத்துக்கள்

1. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (GDP)
2. மொத்த நாட்டு உற்பத்தி(GNP)
3. நிகர உள்நாட்டு உற்பத்தி (NDP)
4. நிகர நாட்டு உற்பத்தி (NNP)

1.மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (GDP)

ஒரு நாட்டின் எல்லைப்பரப்புக்குள் ஒரு கணக்கீட்டு ஆண்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட இறுதிப்பண்டங்கள் மற்றும் பணிகளின் பணமதிப்பே அந்நாட்டு மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி எனப்படும்.

இவ்வருமானத்தில் வெளிநாடுகளிலிருந்து ஈட்டப்படும் நிகர காரணி வருமானம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை.

2.மொத்த நாட்டு உற்பத்தி (GNP)

- மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி GDP + வெளிநாடுகளிலிருந்து ஈட்டப்படும் நிகர காரணி வருமானம்

3.நிகர உள்நாட்டு உற்பத்தி (NDP)

- மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (GDP) தேய்மானம் (Depreciation)

4.நிகர உள்நாட்டு உற்பத்தி (NNP)

- மொத்த நாட்டு உற்பத்தி - தேய்மானம் இவை அனைத்தும் உற்பத்தியை அங்காடி விலையில் (Market price) கணக்கிட்டவை. இவற்றிலிருந்து நிகர மறைமுக வரிகளைக் கழித்தால் காரணிவிலையில் கிடைக்கும்.

- மேற்கூறியவற்றுள் காரணிகளின் மதிப்பில் கணக்கிடப்பட்ட நிகர நாட்டு உற்பத்தியே (NNP at Factor cost) நாட்டு வருமானம் என அழைக்கப்படுகிறது.

தலா வருமானம் (Per capital income)

ஓர் ஆண்டில் தனி ஒருவரின் சராசரி வருமானமே தலா வருமானமாகும்.

தலா வருமானம் = நாட்டு வருமானம்

மக்கள் தொகை

இந்தியாவில் தலா வருமானம் 2012 -13ன் படி ரூ.39,168/-

வளர்ச்சி விகிதம் - 4.7% in (2011 - 12) ல் இருந்து

3% (2012-13ல் குறைந்துள்ளது.

தேசிய வருமானத்தை கணக்கிடும் முறை

1. உற்பத்திமுறை
2. வருமான முறை
3. செலவினமுறை

முதல் 2 முறைகளை இந்தியாவில் கணக்கிடுகின்றனர். 3வது முறையான செலவின முறை வெளிநாடுகளில் கணக்கிடுகின்றனர்.

தேசிய வருமானம் மதிப்பீடு

- 1868 -தாதாபால் நேரோஜி - வறுமையும், ஆங்கில அரசு இல்லாத இந்தியா (poverty , unbritish rule in india) என்ற புத்தகத்தில் தலா வருமானம் ரூ.20/- என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

- 1911 -பி.ஃன்ட்லே சிராஸ் - ரூ.49/-

- 1913 - 14 வாடியா (ம) ஜோசி - ரூ.44.30/-

- 1925.29 V.K.R.V ராவ் ரூ.76/-

- (தேசிய வருமானத்தை - CSO (மத்திய நிறுவனம் புள்ளியியல் நிறுவனம்) வருடம் தோறும் கணக்கீடு செய்கின்றது. CSO + NSSO = NSO)

- 1951 -மகலனோபீஸ்அறிக்கை - ரூ.246.90

மைய அரசின் வரிகள் (Central government Tax)

1. வருமானவரி
2. நிதிநிறுவனவரி
3. சிறப்புத்தீர்வைகள்
4. எஸ்டேட் தீர்வைகள்
5. அன்பளிப்பு
6. செல்வவரி
7. மூலதன இலாபங்களில் மீதான வரிகள்
8. இறக்குமதி வரி
9. ஏற்றுமதி வரிகள்
10. ஆலத்தீர்வைகள்

மாநில அரசுகளின் வரிகள் (State Government Taxes)

மைய அரசோடு ஒப்பிடும்போது, மாநில அரசுகளின் வரிவருவாய்கள் மிகக் குறைவானவையே.

1. நிலவருவாய் வரி, 2. பதிவுக் கட்டணங்கள் 3. நகர்ப்புற அசையாச் சொத்துக்கள் மீதானவரிகள் 4. வணிகம், தொழில், வேலை மீதான வரிகள், 5. மாநில அயத் தீர்வைகள் 6. விற்பனை வரி 7. மோட்டார் வாகனவரிகள் 8. கேனிக்கை வரி 9. வேளாண்மை வருமான வரி.

நேர்முகவரி: வருமானத்தின் மீது விதிக்கப்படுபவை நேர்முகவரி

(Direct Tax)

1. வருமானவரி 2. தொழில்வரி 3. செல்வவரி 4. அன்பளிப்பு வரி 5. எஸ்டேட் வரி 6. கார்ப்பரேசன்வரி 7. நிலவருவாய்வரி 8. முத்திரைவரி (Stamp Duty)

மறைமுகவரி : பண்டங்களின் மீது விதிக்கப்படுபவை.

(Indirect Tax)

1. இறக்குமதிவரி 2. ஏற்றுமதி வரி 3. விற்பனைவரி 4. சேவைவரி 5. மதிப்புசுட்டுவரி 6. மோட்டார் வாகன வரிகள் 7. கேனிக்கைவரி etc., 8. சுங்கவரி 9. (Exercise Duty) உற்பத்தி வரி

விகிதச்சாரா வரிகள் : வருமானத்தின் அளவு எதுவாக இருந்தாலும்

(Proportionate Tax) ஒரே விகிதத்தில் வரி விதிக்கப்படுவது

வளர்விகித வரிகள் : வருமானம் அதிகரிக்கும்போது உயர்கின்றன. இந்தியாவில் வருமான வரி, பண்ணை வரி, அன்பளிப்பு வரி, செல்வ வரி ஆகியவற்றை வளர்விகித வரிகளுக்கான எடுத்துக்காட்டாக கொள்ளலாம்.

தேய்வு விகிதவரிகள் : செல்வந்தர்கள் மீது குறைந்த வரியையும், ஏழைகளின் மீது உயர்ந்த வரியையும் விதித்தால் அதற்குத் தேய்வு விகித வரி முறை உபபுவி, பொழுதுபோக்கு வரி போன்றவற்றில் ஓரளவு தேய்வு விகித வரி முறை அமைந்திருக்கிறது.

மித வளர்விகித வரிகள் : வருமானம் உயரும் போது வரி விகிதமும் உயரும் எனினும் வருமானம் உயருகிற விகிதத்திற்கேற்ப வரி உயர்வு விகிதம் இருக்காது. மது (ம) போதை பொருட்கள், ஆடம்பர பொருட்கள் ஆகியவற்றின் மீது உள்ள வரிகள்.

தொழில்கள்

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம் அந்நாட்டின் தொழில் முன்னேற்ற அளவைப் பொருத்ததாகும். பல மேற்கத்திய நாடுகள் அவற்றினுடைய தொழில் துறை வளர்ச்சியினாலேயே உயர்ந்த பொருளாதார முன்னேற்ற நிலையை எய்தியுள்ளன.

போக்குவரத்து, ஆற்றல், செய்தித்தொடர்பு மூலதனப் பண்ட உற்பத்தி, தொழில்கள், அடிப்படை கட்டமைப்பு வசதிகள், அனைத்தும் பின்னிப் பிணைந்து முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தும் பணி தொழில்மயமாக்குதல் எனப்படும். எனவே பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படுத்துவதற்கு தொழில் மயமாக்குதல் மிகவும் இன்றியமைவதாகும்

➤ தொழில் முன்னேற்றத்தின் தேவையும் பங்கும்

1. நாட்டு வருமானத்தை உயர்த்துதல்
2. ஏற்றுமதி ஆற்றல் பெருக்கம்
3. வேலைவாய்ப்பு பெருக்கம்
4. பண்டங்களின் மதிப்பைப் பாதுகாத்தல்
5. தற்சார்பை ஏற்படுத்துதல்

6. நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கு பயன்படுதல்

இந்தியாவில் தொழில் முன்னேற்ற வகைப்பாடு

அரசு மேற்கொள்ளும் பலவகை முயற்சிகளாலும் நடவடிக்கைகளாலும் தொழில் முன்னேற்றவகை நாட்டுக்கு நாடு

வேறுபடுகிறது. தொழில்மயமாக்கலும் தனியாரால் தொடங்கப்பட்டது, அரசரால் தொடங்கப்பட்டது. கூட்டாக (அரசலாலும், தனியராலும்,) தொடங்கப்பட்டது என மூன்று வகைப்படுத்தப்படுகிறது. தனியாரால் தொடங்கப்பட்ட தொழில்மயமாக்கல் என்பது இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, பிரான்சு ஆகிய நாடுகளில் நடைப்பெற்றதாகும், சோவியத் ரஷ்யா, சீனா ஆகிய நாடுகள் அரசால் தொடங்கப்பட்ட தொழில்மயமாக்கலுக்குச் சிறந்த சான்றாகும். இந்தியா, ஜப்பான், ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகள் கூட்டாக (அரசலாலும், தனியராலும்) தொழில் தொடங்கப்பட்டமைக்குச் சான்றுகளாகும்.

நாட்டின் தொழில்களைப் பெருக்கிட வேண்டுமென்கிற உறுதியான திட்டவட்டமான கொள்கை எதையும் ஆங்கிலேய அரசு பின்பற்றவில்லை நாட்டு விடுதலைக்குப் பின்பற்றிய காலம் விடுதலைக்குப் பின்னர் ஒழுங்கான பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டி அரசு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தத் தொடங்கியது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1951-1956)

➤ திட்ட ஒதுக்கீடு

தொழில் துறைக்கான மொத்த ஒதுக்கீடு ரூ. 94 கோடியாகும்

முக்கிய கூறுகள்

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட தொழில்கள், உரத்தொழிற்சாலை, கப்பல்தளம், இரயில் எஞ்சின் தொழிற்சாலை, இயந்திர கருவிகள் தொழிற்சாலை, இரயில் பெட்டி தொழிற்சாலை, தொலைபேசித் தொழிற்சாலை ஆகியவையாகும்

➤ வளர்ச்சி விகிதம்

திட்டத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஆண்டுத் தொழில், வளர்ச்சி வீதம் 7 விழுக்காடு ஆகும், ஆனால் திட்டக்கால இறுதியில் கிட்டிய ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சி வீதம் விழுக்காடு ஆகும்.

இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1956-1961)

➤ திட்ட ஒதுக்கீடு

இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் ஒழுங்குற அமைந்த பொதுத்துறைக்கு முதலீடு செய்யப்பட்ட தொகை ரூ.870 கோடியாகும். இதில் தனியார் துறை முதலீடு ரூ. 675 கோடியாகும்

➤ முக்கிய கூறுகள்

தொழில் மயமாக்கலின் வேகத்தை முடுக்கிவிடுவதற்காக ஆயிரக்கணக்கான சிறு தொழில்களைக் கொண்ட அறுபது தொழிற்பேட்டைகளை அரசு தொடங்கியது

➤ வளர்ச்சி வீதம்

சிறு தொழிலும் குடிசை தொழிலும் நன்கு வளர்ச்சியுற்றன.ஒட்டு மொத்த வளர்ச்சி வீதம் 14.7 விழுக்காடு என மதிப்பிடப்பட்டது.
மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1961-1966)

➤ திட்ட ஒதுக்கீடு

மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஏறக்குறைய நாட்டின் பல்வேறு தொழில் முன்னேற்றத்துக்காக ரூ.300 கோடியை அரசு ஒதுக்கியது.பொதுத்துறை ஒதுக்கீடு ரூ.1300 கோடியாகவும் இருந்தது.

➤ முக்கிய கூறுகள்.

தற்சார்புடைய வளர்ச்சியை எட்டிபிடிக்கும் நோக்கத்துடன் மூன்றாம் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது.அடிப்படை, பெருந்தொழில்களை முன்னேற்றுவதில் அரசுத்துறை மிகப்பெரும் பங்காற்ற வேண்டியிருந்தது.வருங்காலத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உறுதியான அடித்தளம்இத்திட்டக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

• வளர்ச்சி வீதம்

ஆண்டுக்கு 7.6 விழுக்காடு என்கிற வீதத்தில் தொழில் வளர்ச்சி வீதம் சீராக உயர்ந்தது.1956-66 ஆம் ஆண்டுகளில் சீனாவுடனும், பாகிஸ்தானுடனும் நடைபெற்ற போர்களாலும் வறட்சி நிலையிலும் வளர்ச்சி வீதம் மெல்லக் குறைந்தது.

ஆண்டுத் திட்டங்கள் (1966-67, 1967-68, 1968- 69)

திட்ட ஒதுக்கீடு

இவற்றில் தொழில் ஒதுக்கீடு ரூ. 15.11 கோடியாகும் முக்கிய கூறுகள்

உர உற்பத்தி, உயர் விளைச்சல் விதைகள் உற்பத்தி ஆகியவற்றுக்கு முன்னுரிமையளிக்கப்பட்டது.
வளர்ச்சி வீதம்

தொழில் வளர்ச்சி வீதம் இந்தக் காலக்கட்டத்தில் ஆண்டொன்றுக்கு 7.6 விழுக்காடாக இருந்தது.

நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்(1969-74)

நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தொழில் துறையில் பொதுத்துறை ஒதுக்கீடு ரூ.2864 கோடியாகும்.அதில் உருக்கு இரும்பு உரங்கள், பெட்ரோலியம், பெட்ரோலிய வேதிப்பொருள்கள், இரும்பு கனிமம் ஆகிய தொழில்களுக்காகப் பெருமளவு முதலீடு செய்யப்பட்டது. எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஆண்டுத் தொழில் வளர்ச்சி வீதம் 8 விழுக்காடாக இருந்தது. இத்திட்டக்காலத்தில் உற்பத்தி குறைந்ததற்கான காரணங்களாவன.

கரும்பு, பருத்தி முதலான வேளாண் மூலப்பொருட்கள் பற்றாக்குறை ஆற்றல், நிலக்கரிப் பற்றாக்குறை, தொழிலாளர் போராட்டங்கள், வேலை நிறுத்தங்கள், மனிதமணி நேர இழப்பு, போதிய போக்குவரத்து வசதியின்மை, குறைவான ஆற்றல், பயன்பாடு, இரும்புத்தொழில், இயந்திர உலோகத் தொழில்கள் பொறியியல் பண்டங்கள், ஆகியவற்றின் உற்பத்திக் குறைவு ஆகியன ஆகும்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1974-79)

ஐந்தாம் திட்டத்தில் தொழில்துறைக்கும் சுரங்கத் தொழிலுக்குமாக ரூ.10135 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது.இதில் பொதுத் துறைக்கான ஒதுக்கீடு ரூ.9600 கோடியாகும்.ஊரக, சிறுதொழில்களுக்காக ரூ. 535 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது.இத்திட்டக் காலத்தில் அடிப்படை தொழில்துறை

(அ) நுகர்வு பண்டங்கள் ஆகியவற்றின் விரைவான வளர்ச்சி

(ஆ) பலவகைத் தொழில்கள்

(இ) முழுமையான ஆற்றல் பயன்பாடு

(ஈ) தனியார்துறை முன்னுரிமை நிறுவனங்கள், இந்தியாவில் முதலீடு செய்ய விரும்பும் அயல் நாட்டு நிறுவனங்கள் - ஆகியவற்றின் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடுகள் நீக்கம் ஆகியவற்றிற்கு வழங்கப்பட்டன. ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1980-85)

ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தொழில் முன்னேற்றத்துக்கென செய்யப்பட்ட ஒட்டு மொத்த ஒதுக்கீடு ரூ.2200 கோடியாகும்.இதில் பொதுத்துறை ஆகியவற்றுக்காக முறையே ரூ.4300 கோடியும், 13,000 கோடியும் ஒதுக்கப்பட்டன.கார்கள், இரு சக்கர ஊர்திகள், செப்திதொடர்புக் கருவிகள் ஆகியன எதிர்பார்க்கப்பட்ட இலக்கிற்கு அதிகமாகவே உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.அரசின் தாராள கொள்கையினால் இத்தகைய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1985 -1990)

பெருந்தொழில், நடுத்தர தொழில்களுக்கு ரூ.19710 கோடி ஏழாம் திட்டக்காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்டது.ஊரகத் தொழில் சிறு தொழில்களுக்காக ரூ.2750 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது.தொழில் முன்னேற்றத்தை எளிமைப்படுத்திடத் தொழில் உரிமக் கொள்கையை அரசு தளர்த்தியது.அடிப்படைத் தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படை வசதிகளின் பெருக்கத்திற்கும் போதிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது.திட்டமிட்ட வளர்ச்சி இலக்கு 8 விழுக்காடு ஆனால் உண்மையில் சாதிக்கப்பட்ட வளர்ச்சி 8.4 விழுக்காடாகும்.

எட்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1992-1997)

எட்டாம் திட்டக்காலத்தில் தொழில்கள் மற்றும் சுரங்கத் தொழிலுக்காக, பொதுத் துறை நிறுவனங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது ரூ. 40,673 கோடியாகும்

ஒன்பதாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1997-2002)

எட்டாம் ஐந்தாம் திட்டம் 1997 மார்ச் 31 ஆம் நாள் நிறைவுற்றது.ஒன்பதாம் திட்டம் 1997 ஏப்ரல் 1 ஆம் நாள் தொடங்கப்பட்டது.ஆனால் அரசு இறுதியாக 1999 பிப்ரவரியில்தான் இத்திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் வழங்கியது. அரசியல் நிலையற்ற தன்மைகளாலும் மாற்றங்களாலும் திட்டம் உரிய காலத்தில் முறையாகத் தொடங்கப்பட்ட போதிலும் இரண்டாண்டுகள் கழித்தே ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது.

பெருந்தொழில்கள்

இந்தியாவில் கடந்த காலத்தில் ஆங்கிலேய பாணியில் அமைந்த தொழில் புரட்சி எதுவும் நிகழவில்லை.அயல் நாட்டு மூலதனத்துடனும் தொழில்

முனைவுடனும், கூடிய ஒரு முயற்சி 19 ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்திய முதலாளிகள் இந்தத் தொழில் முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். அரசும் தொழில் துறை முன்னேற்றத்துக்கு ஆதரவளித்தது. விடுதலைக்குப் பின்னரும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்ட பின்னரும் தொழில் துறை வளர்ச்சி, குறிப்பாகப் பெருந்தொழில்களின் வளர்ச்சி வேகம் பெற்றது.

பெருந் தொழில்களை நுகர்வுப் பண்டத் தொழில்கள் என்றும், மூலதனப் பண்டத் தொழில்கள் என்றும் பிரிக்கலாம், இரும்பு எஃகுத் தொழில் பருத்தி நெசவுத் தொழில் ஆகியன மூலதனப் பண்டத்தொழில்களில் அடங்கும் இரும்பு எஃகுத் தொழில்கள்

இரும்பு எஃகு தொழில்கள் பல நூற்றாண்டுகள் தொன்மையுடையனவாகும். நாட்டின் சிறப்பான தொழில்களில் அதுவும் ஒன்றாகும்.

இரும்பு எஃகு தொழில் மற்ற அனைத்து தொழில்களின் முன்னேற்றத்துக்கும் அடிப்படையாக அமைவதால் இதனைத் தாயத் தொழில் என்றழைப்பர். 1990 -91 இல் 13.5 மில்லியன் டன்கள் இரும்பு உற்பத்தியாயிற்று. இதுவே 2000-01 இல் 29.3 மில்லியன் டன்களாக உயர்ந்தது. இரும்பு தொழில்களிலுள்ள சிக்கல்கள்

குறைவான ஆற்றல் பயன்பாடு, மூலப்பொருள் கிடைக்கப் பெறாமை, தொழிலாளர் அமைதியின்மை, பெருகிவரும் தேவை, நிருவகிக்கப்பட்ட விலை ஆகியன இரும்பு எஃகு தொழில்களிலுள்ள சிக்கல்களாகும். ஒட்டு மொத்த ஆற்றல் பயன்பாடென்பது 80 விழுக்காட்டுக்கு குறைவேயாகும் சிக்கல்களைத் தீர்க்க அரசின் நடவடிக்கைகள்

1973 ஆம் ஆண்டு இந்திய இரும்பு ஆணையம் என்கிற அமைப்பை ஏற்படுத்தியது. இரும்பு உற்பத்தியாளருக்கு நியாயமான இலாபம் கிடைக்கும் நுகர்வோருக்குப் பயன் ஏற்படும் வகையில் விலை உயர்வைத் தடுக்கவும் அரசு ஒரு கூட்டுக் குழுவை ஏற்படுத்தியது.

1991 ஆம் ஆண்டு ஜீலையில் புதிய தொழிற் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தி அதன் வாயிலாக எல்லா வகையான விலைக் கட்டுப்பாடுகளையும் அரசு அகற்றியது.

பருத்தி நெசவுத் தொழில்

நாட்டின் மிகப் பழமையான, பெரிய தொழில்களுள் பருத்தி நெசவுத் தொழிலும் ஒன்றாகும். துணி உற்பத்தித் தொழிலில் இந்தியா உலகில் இரண்டாமிடத்தை வகிக்கிறது.

1950- 51 இல் பருத்தி துணி உற்பத்தி 4215 மில்லியன் சதுர மீட்டராக இருந்தது. 200-01 இல் 19718 மில்லியன் சதுர மீட்டர்களாக உயர்ந்தது. பருத்தி நூல் உற்பத்தி சீராக உயர்ந்து வருகிறது. தற்பொழுது இந்திய பருத்தி ஆடைகள், ஆயத்த ஆடைகள் ஆகியவற்றின் ஏற்றுமதியில் முதலிடத்தை வகிக்கிறது. பருத்தி நூலிழைகள், ஆயத்த ஆடைகள் ஆகியவற்றின் ஏற்றுமதி மதிப்பு 1970-71 ஆம் ஆண்டில் ரூ.84 கோடியாக இருந்தது.

தொழில் நிறுவனங்கள்

1. இந்தியத் தொழில் நிதிக் கழகம்
2. இந்தியத் தொழில் முன்னேற்ற வங்கி
3. இந்திய தொழில் கடன் முதலிட்டுக் கழகம்
4. யூனிட் டிரஸ்ட் ஆஃப் இந்தியா
5. இந்தியத் தொழில் மறு சீரமைப்பு வங்கி
6. தேசிய சிறுதொழில் கழகம்
7. மாநில நிதிக்கழகம்
8. இந்திய சிறு தொழில் முன்னேற்றவங்கி

1948 ஆம் ஆண்டுத் தொழிற் கொள்கை

இந்திய அரசு தனது முதலாவது தொழிற் கொள்கையை 1948ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் வெளியிடப்பட்டது. இந்தக் கொள்கைக்கிணங்க தொழில்களை அரசு நான்கு வகையாகப் பிரித்தது.

1. அரசின் முன்னுரிமைத் தொழில்கள்
2. அடிப்படைத் தொழில்கள்
3. அரசினால் கட்டுப்பாட்டுத்தப்பட்ட தொழில்கள்
4. முற்றிலும் தனியார் துறையில் இயங்கும் தொழில்கள்

1948 ஆம் ஆண்டுத் தொழிற் கொள்கையின் நோக்கங்கள்

1. மக்கள் அனைவருக்கும் சம்வாய்ப்பும் சம நீதியும் கிடைக்கக்கூடிய சமத்துவ சமுத்தாயத்தை நிறுவுதல்
2. வளங்களைச் செம்மையாகப் பயன்படுத்தி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துதல்
3. வேளாண்மை உற்பத்தியையும் தொழில் உற்பத்தியையும் பெருக்குதல்
4. அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கித் தருதல்
5. திட்டக் குழுவை ஏற்படுத்தி, திட்டமிடலை வலியுறுத்தல்
6. தொழில் மயமாக்கலில் அரசின், தனியாரின் பொறுப்புகளை தீர்மானித்தல்
7. தனியார் துறைத் தொழில்களை ஒழுங்குபடுத்துதல்

1956ஆம் ஆண்டுத் தொழிற் கொள்கை

இந்தியாவில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் ஏற்பட்டமையால் 1948 ஆம் ஆண்டின் தொழிற் கொள்கைக்குச் பின்பு, இரண்டாவது தொழிற் கொள்கை 1956 ஆம் ஆண்டு வகுப்பட்டது. இக்கொள்கையின் நோக்கங்களாவன

1. செல்வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் களைதல்
2. முற்றுரிமையையும், பொருளாதார ஆற்றல் ஒரு சிலரிடையே குவிவதையும் தடுத்தல்
3. பொதுத்துறையை வளர்த்தல்
4. மிகப்பெரிய இயந்திரங்களைத் தயாரிக்கும் தொழில்களைப் பெருக்குதல்
5. பொருளாதார வளர்ச்சியையும் தொழில்மயமாக்கலையும் விரைவுபடுத்துதல்

தத் குழு -1969

தொழில் உரிமம் வழங்கும் முறையின் தீமைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்திட 1967 ஜூலையில் தொழில் உரிமக் கொள்கை ஆய்வுக் குழு ஒன்றை அரசு திரு.தத் என்பவரின் தலைமையில் அமைத்தது.இந்தக் குழு விரிவான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டது. அது வழங்கிய உரிமங்கள் சரியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டாமை, முறையற்ற ஆற்றல் கட்டுப்பாடு, ஒரே பண்டத்தை உற்பத்தி செய்ய அனுமதி கோரி பல விண்ணப்பங்கள் அனுப்புதல், புதிய தொழில் முனைவோர்களைத் தடுத்தல், பல நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து ஒரே தொழில் நிறுவனம் ஒரே நேரத்தில் பெருந்தொகைகளைக் கடனாகப் பெறுதல் -ஆகிய பல்வேறு குறைபாடுகளையும் முறைகேடுகளையும் கண்டறிந்தது. இக்குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்த பின்னர் அவற்றைக் களைந்திடும் முகத்தான், அவற்றிக்குப் பொருத்தமான தொழில் உரிமம் வழங்கும் முறையை இக்குழு பரிந்துரைத்தது.அதன்படி தொழிற்கூடங்கள் சில வகையாக பிரிக்கப்பட்டன. அவை அடிப்படைத்துறை, சிறு தொழில் துறை, பண்டங்களை உற்பத்தி செய்திடும் தொழில் துறை, எஞ்சியுள்ள தொழில்கள் என்பனவாகும் அதன் பின்னர் இந்திய அரசு “தத்” குழுவின் பரிந்துரையை கவனமாக ஆராய்ந்து தனது தொழிற்கொள்கையை 1970 ஆம் ஆண்டு அறிவித்தது. 1970- ஆம் ஆண்டுத் உரிமக் கொள்கை

தொழில் உரிமக் கொள்கை ஆய்வுக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு ஏற்றுக் கொண்டு அதன்படி 1970 ஆம் ஆண்டுத் தொழிற்கொள்கை ஒன்றை அரசு அறிவித்தது.அதன்படி தொழில் உற்பத்தி ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது.அவை அடிப்படைத்துறை, கூட்டுத்துறை, நடுத்தரத்துறை, சிறு தொழில் துறை, கூட்டுத்துறை என்பனவாகும்.உரிமம் வழங்கலின் கூட்டுத்துறைக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது.

முற்றுரிமை வளர்ச்சியையும், செல்வம் ஒரு சிலரிடத்திலேயே குவிவதையும் தடுத்திடும் நோக்கத்துடன் அரசு முற்றுரிமை வாணிகக் கட்டுப்பாட்டு சட்டம் ஒன்றை 1969 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்தது. இந்தச் சட்டத்தின் குறிக்கோளுக்கேற்ப 1970 ஆம் ஆண்டு தொழில் உரிமக் கொள்கை வகுப்பட்டது.

1977 ஆம் ஆண்டு தொழிற் கொள்கை

1977 ஆம் ஆண்டி பதவியேற்ற ஜனதா அரசு தனது தொழில் கொள்கையை அந்த ஆண்டிலேயே அறிவித்தது. நாட்டுப்புறம் பொருளாதாரத்தையும், வேளாண்மையையும் வளர்த்திட ஜனதா அரசு வலியுறுத்தியது. நாட்டுப் புறப்பகுதிகளில் சிறு தொழில்களுக்கும் குடிசைத் தொழில்களுக்கும் இந்த அரசு அளித்தது

சிறு தொழில்கள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன அவை.

1. சுயவேலைவாய்ப்பை வழங்கிடும் குடிசைத் தொழில்கள்
2. ரூ. 1 லட்சம் பெறுமானமுள்ள இயந்திரங்களையும் கருவிகளையும் உற்பத்தி செய்வன குறுந் தொழில்கள்
3. ரூ. 15 லட்சம் வரை முதலீடு செய்துள்ள சிறு தொழில்கள் ஆகியனவாகும்.

1980 ஆம் ஆண்டுத் தொழிற் கொள்கை

1956 ஆம் ஆண்டு தொழிற் கொள்கையை மேம்படுத்தி 1980 ஆம் ஆண்டில் மறுபடியும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. நாட்டை விரைவாகவும், பரவலாகவும் தொழில்மயமாக்க, அரசு உறுதி பூண்டுள்ளது என்பதை இக்கொள்கை தெளிவுபடுத்தியது. தொழில் உரிமக் கொள்கையைப் பொருத்தவரை அரசின் மனப்பான்மையில் மாற்றமேற்பட்டது. பெருந்தொழில்களுக்கு ஆதரவாக விடுதலைக்குப் பின்னர் முதல் முறையாகத் தொழில் உரிமம் கொள்கை தளர்த்தப்பட்டது. முற்றுரிமை கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம், அயல் நாட்டுச் செலவாணி ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் ஆகியவற்றிலிருந்து பெருந்தொழில்கள் விடுவிக்கப்பட்டன.

1980 ஆம் ஆண்டுத் தொழிற் கொள்கையின் குறிக்கோள்கள்

1. உற்பத்தி ஆற்றலை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்குதல்
2. விரைவாக, பரவலாக நாட்டைத் தொழில்மயமாக்கிப் பண்டங்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்கச் செய்தல்
3. எரிசக்தி, போக்குவரத்து, நிலக்கரி ஆகிய இடுபொருள்கள் பற்றாக்குறையைப் போக்குதல்
4. அறிவார்ந்த முறையிலும் தொழில் உரிமம் வழங்கலும் தாராளமயமாக்கலும்

1984ஆம் ஆண்டுத் தொழிற் கொள்கை

தொழில் உரிமக் கொள்கையை அறிவுக்குப் பொருத்தமுடையதாகித் தாராளமயமாக்கிட அரசு முடிவெடுத்தது. அதற்கேற்ப 1984 ஆம் ஆண்டு தொழிற்கொள்கை வகுப்பட்டது, ஒரு தொழிற்கூடம் பின் தங்கியப் பகுதியில் அமைந்திருந்தால் அதனை முற்றுரிமைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம், அயல் நாட்டுச் செலவாணி ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் ஆகியவற்றிலிருந்து அரசு விடுவித்தது. மேலும், அப்படிப்பட்ட 23 தொழில்கள் உரிமம் பெறவேண்டிய கட்டாயத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டன.

தொழில் உரிமம் பெறுவதற்கான வரம்பை உயர்த்துதல்

முற்றுரிமைக்கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் படி ரூ.20 கோடி என வரையறுக்கப்பட்டிருந்த நிறுவனங்களின் சொத்து வரம்பு ரூ.100 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டது. முற்றுரிமைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம், அயல்நாட்டு செலவாணி ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் ஆகியவற்றின் கீழ் வாராதா பிந்தங்கிய பகுதிகளில் தொடங்கப்படும் தொழில்களுக்கு அவற்றின் முதலீடு ரூ. 50 கோடி வரை இருந்தால் அவற்றுக்கு உரிமம் பெறுவதிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது.தாராளா உரிமம் வழங்கும் திட்டத்தின் விளைவாக முற்றுரிமைக்கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து ஏறக்குறைய 112 நிறுவனங்கள் விடுபட்டன.கட்டாயம் உரிமம் பெறவேண்டிய தொழில்களின் எண்ணிக்கை 56லிருந்து 26 ஆகக் குறைந்தது.

1991 ஆம் ஆண்டுத் தொழிற்கொள்கை

தாராளமய அணுகுமுறையில் ஏற்கனவே பெற்ற பயன்களைத் தொடர்ந்து பெற்றிடும் வகையில் இந்திய அரசு தனது புதிய தொழில் கொள்கையை 1991 ஆம் ஆண்டில் அறிவித்தது. இந்த அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து, இந்தியப் பொருளாதாரம் கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்து அங்காடிப் பொருளாதாரமாக உருவெடுக்கத் தொடங்கியது. ஏற்கனவே பெற்ற பட்டறிவின் அடிப்படையில் தொழிற்கொள்கையின் தவறுகளையும், பலவீனங்களையும் திருத்தவும், உறக்க நிலையிலிருக்கும் தொழில் துறைக்கு விழிப்பேற்படுத்தவும், வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கித் தற்சார்பு நிலையை ஏற்படுத்திடவும், பன்னாட்டளவில் போட்டியிடும் திறனை வளர்த்திடவும் புதிய தொழிற் கொள்கை குறிக்கோள் கொண்டுள்ளது.

1991 ஆம் ஆண்டு தொழிற்கொள்கையின் நோக்கங்கள்

1. அதிகாரவர்க்கத்தினரின் பிரியிலுருந்து இந்தியத் தொழில்களை விடுவித்தல்.
2. உலகப்பொருளாதாரத்துக்கு ஈடு கொடுத்துச் செயல்படும் வகையில் இந்திய பொருளாதாரத்தைத் தாராளமயமாக்கல்.
3. நேரடி அயல்நாட்டுத் மூலதனத்தின் மீதான கட்டுப்பாடுகளை நீக்குதல்
4. உள்நாட்டுத் தொழில்களுக்கு ஆதரவாக முற்றூரிமைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் கட்டுப்பாடுகளைத் நீக்குதல்
5. பல ஆண்டுகளாக நடட்டத்தில் இயங்கி வந்த பொதுத் துறையின் சுமைகளைக் குறைத்தல்
1. தொழில் உரிமம் வழங்கல்

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையானது தேவையற்ற காலதாமதத்தை ஒழித்து அனைத்து விதிமுறைகளையும் வெளிப்படையக்கியது. தொழிற்கூடனங்களின் ஆற்றலை முழுமையாகப் பயன்படுத்திட இது ஒரு தூண்டுகோலாக விளங்கியது. அரசு தொழில்களைக் கட்டுப்படுத்திய நிலையிலிருந்து வழிகாட்டும் நிலைக்கு மாறியது.

2. அயல்நாட்டுத் மூலதனம்

இந்திய நிறுவனங்களில் நேரடி அயல் நாட்டு முதலீடு வரவேற்கப்பட்டது. முன்னூரிமைத் தொழில்களில் 51 விழுக்காடு வரை அயல் நாட்டு முதலீட்டுக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்படும்

3. அயல்நாட்டுத் தொழில் நுட்ப ஒப்பந்தங்கள்

இந்திய தொழில் நடவடிக்கைகளில் நல்ல மாற்றங்களைப் புகுத்த வேண்டி அயல் நாட்டுத்தொழில் நுட்பத்தை இறக்குமதி செய்து கொள்ளவும் தொழில் நுட்ப ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொண்டு உடனடியாக ஒப்புதல் வழங்கிட இந்திய அரசு தீர்மானித்தது.

4. பொதுத்துறை மேலாண்மை

1954 ஆம் ஆண்டு ஆவடியில் நடைபெற்ற காங்கிரசு மாநாட்டில் சமதரும சமுதாயம் அமைக்க உறுதி பூண்டமையால் பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கு முதன்மையிடமும் முன்னுரிமையும் அளிக்கப்பட்டன.

1. பொதுத்துறையின் கவனமானது, பாதுகாப்பு, உயர் தொழில்நுட்பம், அடிப்படை வசதிகள் ஆகியவற்றை நோக்கி அமைந்திருக்கும். பொதுத்துறைக்கென்று சில துறைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்
2. பொதுமக்களை ஈடுபடச் செய்யவும், நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்கிடவும், அரசுப் பங்குகளின் ஒரு பகுதியை, கூட்டுறவு நிதி, நிதி நிறுவனங்கள், பொதுமக்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு விற்பனை செய்யப்படும்
3. நீண்ட காலமாக நடத்தத்தில் இயங்கி வரும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களை, தொழில் நிதி மறுகட்டமைப்புக் குழுவின் ஆய்வுக்கு அனுப்பிவைத்து, புத்துயிருட்ட முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும், பணியாளர்களின் உரிமைகளைக் காத்திடப் போதிய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.
4. பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மிகவும் தொழில் ரீதியாக வாணிகக் கண்ணோட்டத்தில் செயல்பட அனுமதிக்கப்படும்
5. பொறுப்பு, மேம்பாடு, செயல்பாடு ஆகியவற்றில் கூடுதலான உரிமை அளிக்கப்படும்
5. முற்றுரிமை, வாணிக நடவடிக்கை கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத் திருத்தம்

1991 ஆம் ஆண்டில் புதிய தொழிற் கொள்கையின் தொடர்ச்சியாக தொழில் துறையிலும் முற்றுரிமை வாணிக நடவடிக்கை கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்திலும் பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன.

1. முற்றுரிமை, வாணிக நடவடிக்கைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்திலுள்ள முற்றுரிமையைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய பிரிவுகளை திருத்துதல்
2. முறையற்ற தொழில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வோர் மீது நடவடிக்கை எடுத்திட முற்றுரிமை வாணிக நடவடிக்கை கட்டுப்பாட்டு குழுவிற்கு மேலும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன.
3. முற்றுரிமை வாணிக நடவடிக்கைக் கட்டுப்பாட்டு குழுவின் கீழ்வரும் நிறுவனங்கள் செய்திடும் முதலீடுகளை முன்னதாகவே ஆய்வு செய்திடும் முறை நீக்கப்படும்
4. திருத்தப்பட்ட முற்றுரிமை வாணிக நடவடிக்கைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின்படி, இச்சட்டத்தின் கீழ்வரக்கூடிய நிறுவனங்கள் பங்குகளை விற்கவும், வாங்கவும் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டது.

சிறுதொழில்களுக்கான புதிய கொள்கை

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்திய 1911 ஆம் ஆண்டுத் முதல், சிறுதொழில்கள், குறுந்தொழில்கள் ஆகியவற்றுக்கென புதிய தொழிற்கொள்கையையும் அரசு அறிவித்தது. சிறப்பு வசதிகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் சிறு தொழில்களுக்கான வரையறை விரிவுப்படுத்தப்பட்டது

சிறுதொழில் நிறுவனங்களின் தேவையை நிறைவு செய்திட ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்துவது என உறுதி கூறப்பட்டது. பணிகள் துறை குறுந்தொழில் துறை என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. குறுந்தொழிலுக்கான முதலீடு ரூ.5 இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது ஏற்றுமதி தொழில் கூடங்கள் துணைத் தொழில்கள் ஆகியவற்றின் முதலீட்டு அளவு ரூ.75 இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது. மூலப்பொருள்களைக் ஒதுக்குவதில் சிறு குறுந்தொழில்களுக்கு முன்னுரிமையை வழங்கப்பட்டது. தொழில் உரிமம் வழங்கும் முறையை ஒழுங்குப்படுத்திட இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் மூன்று சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அவை

1. சிறுதொழில் முன்னேற்ற ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் - 1951
2. முற்றுரிமை வாணிக நடவடிக்கைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் (1969)
3. செலவாணி ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் (1973) ஆகியனவாகும்

தனியார் மயமாக்கலும் அரசு முதலீட்டை விற்பனையும்

தனியார்மயமாக்கல்

1994-95 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் நடத்தில் இயங்கும் தொழில்களுக்க நிதிநிலை அறிக்கையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது நிறுத்தப்பட்டது. பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் செயல்பாட்டை அங்காடி முறை கட்டுப்பாட்டுக்கு கொண்டு வர தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில பொதுத்திறை நிறுவனங்களின் முதலீடுகளை விற்பதற்கு அரசு முடிவெடுத்தது. மூலதனத்தையும் செயல் திறமையையும் பொதுத்துறை மேம்படுத்தாத காரணத்தால், அண்மைக்காலப் பன்னாட்டுப் போக்குகளுக்கேற்ப, தேவைப்படும் நிறுவனங்களையெல்லாம் தனியார் மயமாக்கிவிடுவது பொருத்தமானதென அரசு முடிவெடுத்தது.

தனியார்மயமாக்கல் மூன்று நடவடிக்கைகளை உள்ளிட்டதாகும். அவை

1. உரிமையாளர் நடவடிக்கைகள்
2. அமைப்பு நடவடிக்கைகள்
3. இயக்க நடவடிக்கைகள் என்பனவாகும்.

உரிமையாளர் நடவடிக்கைகள்

பொது நிறுவனத்தின் உரிமையை ஒட்டு மொத்தமாகவோ பகுதியாகவோ தனியாருக்கு மாற்றும் நடவடிக்கைகள் உரிமையாளர் நடவடிக்கைகளாகும். இவ்வுரிமை மாற்றம் அதிக அளவானதாக இருந்தால், தனியார் மயமாக்கலும் அதிகமாக இருப்பதாகப் பொருள்

அமைப்பு நடவடிக்கைகள்

அரசின் கட்டுப்பாட்டை வரையறுக்கும் வகையில் அமைப்பு சார்ந்த நடவடிக்கைகள் பல இதில் அடங்குகின்றன. அவை

1. பிடிப்பு நிறும அமைப்பு : இதில் முடிவெடிக்கும் மேல்மட்ட அளவு அதிகாரங்களையும், சிறு நிறுவனங்கள் தடையின்றிச் செயல்படுத்துவதற்குப் போதிய அளவு தன்னாட்சி வழங்கக்கூடிய

அதிகாரங்களையும் அரசு அல்லது ஒரு பெரிய நிறுவனம் தன்னகத்தே வைத்துக்கொள்ளும்.

2. குத்தகைக்கு விடுதல் : ஒரு பொது நிறுவனத்தின் உரிமையை மாற்றாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு தனியாருக்குக் குத்தகைக்கோ வாடகைக்கோ விடுதல்

3 மறு அமைப்பு

நிதி மறு அமைப்பு, அடிப்படை மறு அமைப்பு ஆகிய இருவகை மறு

அமைப்புகள் உள்ளன. பொதுத்துறை நிறுவனங்களை அங்காடிக் கட்டுப்பாட்டு முறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு உரிய நோக்கங்களைக் கொண்டவையே சிக்கனப்படித்துதல், பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மேற்கொள்ளவண்டிய வாணிக நடவடிக்கைகளைத் தீர்மானித்தல் ஆகியவற்றுக்காக இந்நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன இயக்க நடவடிக்கைகள்

நிறுவனங்களின் ஆற்றலை திறமையை மேம்படுத்தவும்

வாணிகத்தன்மையை ஏற்படுத்தவுமான முயற்சிகள் இந்த நடவடிக்கைகளில் ஏற்படுத்தவுமான முயற்சிகள் இந்த நடவடிக்கைகளில் அடங்கும். பொதுத்துறைகளில் இந்த இலட்சியங்களைச் சாதித்திட பின்வரும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தன்னாட்சி நிலை அளித்தல், உற்பத்தித் திறனை உயர்த்திடத் தேவையான ஊக்கமளித்தல், முதலீட்டைப் பெருக்குதல், சந்தையிலிருந்து மூலப்பொருள்களை விருப்பக் கொள்முதல் செய்தல்

பொதுத்துறை நிறுவனப் பங்குகளை விற்பனை

பொதுத்துறை திறம்படச் செயல்படுதல் என்பது அரசு அளிக்கும் ஆதரவைப் பொருத்தது. ஆனால் பல பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் அரசு ஆதரவைப் பெற்ற பின்னரும் நட்டத்தில் பல ஆண்டுகளாக இயங்கி வருகின்றன. வரிகட்டுவோரின் பணத்திலிருந்து பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் நட்டத்தை ஈடுகட்டுவது என்பது ஏற்க முடியாத ஒன்றாகும். எனவே தான் அவற்றின் முதலீடுகள் தனியாருக்கு விற்பனை செய்ய முடிவு செய்யப்படுகின்றது

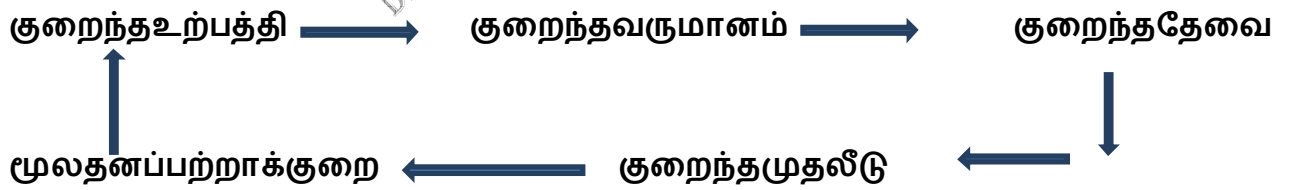
வறுமை

- அடிப்படை தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய இயலாத நிலை.
- திட்டக்குழு - வறுமைமதிப்பீடை வெளியிடும் அமைப்பு (மாதாந்திரதலாநுகர்வுசெலவினங்களைப் பொறுத்து திட்டக்குழுவிடம் அறிகைசமர்ப்பிக்கும்)
- வறுமை அளவீடு உண்ணும் உணவின் கலோரி அளவைப் பொறுத்து கணக்கிடப்படும்
- கிராமப்புறவறுமை - 2400 கலோரி , நகர்புறவறுமை - 2100 கலோரி
- வறுமை அளவீடு
- வறுமை அளவீடு - வருமானத்தைக் கொண்டும் அளவீடு செய்வர்

- 2004-05
டெண்டூல்கர்க்குழுவின்பரிந்துரைபடிமாதாந்திரதலாவருமானநுகர்வுசெலவு
 - கிராமம் – ரூ. 454
 - நகரம் – ரூ. 540
- 2012 – 13
ரங்கராஜன்குழுவின்பரிந்துரைபடிமாதாந்திரதலாவருமானநுகர்வுசெலவு.
 - கிராமம் – ரூ. 690
 - நகரம் – ரூ. 870
- வறுமைஅளவீட்டுகுழுக்கள் :
- தேசியதிட்டக்குழு – 1936 – சதவிகிதஉணவு -2400 முதல் 2800 கலோரிகளைகொண்டிருக்கவேண்டும்
- பொருளாளர்கள் (ம) சமூகசிந்தனையாளர்க்குழு : 1962 கேட்கில், ராவ், ஸ்ரீமன்நாரயணன், அசோக்மேத்தாபோன்றோர்க்குழுவில்இருந்தனர்
 - கிராமவறுமை – ரூ. 100 மாதம்
 - நகரவறுமை – ரூ. 125 மாதம்
- தன்டேக்கர்மற்றும்நீல்கந்ராக்குழு 1971
 - கிராமவறுமை – ரூ. 180/ மாதம்
 - நகரவறுமை – ரூ. 270/ மாதம்
- கலோரிஅளவு – 2250
- ரங்கராஜன்குழு(2013) – வறுமையின்சதவிகிதம் – 21.9 %
- NSSO - 2004 -05 வறுமைசதவிகிதம் – 37.2 %
- 2010 -11 வறுமைசதவிகிதம் – 29.8 %

வறுமைநச்சுச்சூழல் :

பொருளாதாரம்வளர்ச்சிபாதையைநோக்கிச்செல்லவேண்டுமானால்வறுமை நச்சுச்சூழலிருந்துவெளிவரவேண்டும்



வறுமைக்கானகாரணங்கள்:

கிராமம்

- அதிவேக மக்கள் தொகை வளர்ச்சி
- குறைவான தலா வருமானம்
- பெருமளவு வேலையின்மை
- மூலதனப் பற்றாக்குறை
- பழையமையான தொழில் நுட்பம்
- வட்டார வேறுபாடுகள்
- பணவீக்கம்

- கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு முறை
- பொதுச் சொத்து ஆதாரங்கள்
- வளர்ச்சியுறா நிலை
- குறைந்த வளர்ச்சி வீதம்
- வருமான ஏற்றத்தாழ்வு
- ஊழல்

நகரம்

- நகரத்தை நோக்கி நகரும் மக்கள்
- குறைந்த வேலைவாய்ப்பு
- மக்கள் பெருக்கம்
- போதிய குடியிருப்பு வசதியில்லாமை
- பொது விநியோக முறை - PDS சரியான முறையில் செயல்படுத்தாமை

வறுமை ஒழிப்பு திட்டங்கள்

கிராமம்	நகரம்
1. 20 அம்சத்திட்டம் (1975)வறுமை ஒழிப்பு (ம) வாழ்வாதாரத்தை உயர்த்துதல்	SEPUP -Self Employed Programme for Urban Poor -1986 (நகர்புற ஏழைக்கான சுயவேலைவாய்ப்பு திட்டம்
2.வேலைக்கு உணவுதிட்டம் 1977-78 (Food for workprogramme)கிராமப்புற வேலையில் ஈடுபடுவோர்க்கு உணவு தானியம் வழங்குதல்	2.NRY - Nehru Rozgar Yojana -1989 நேரு ரோஸ்கார் யோஜனா
3.ஆந்த்தோதயாயோஜனா 1977-78	SUWE - Scheme of Urban Wage Employment -1990 ஒரு லட்சத்திற்கும் குறைவான மக்கள் தொகையைக் கொண்ட நகரத்தின் குறிப்பிட்ட பகுதியில் வாழும் சுய வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் திட்டம்
4.IRDP - Intergrated Rural development programme ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சி திட்டம் - 1979 கிராமப்புற ஏழைமக்களுக்கு சுய வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்துதல்	4. PMIUPEP - Prime minister's integrated Urban Poverty cradication programme -1995 பிரதான் மந்திரி ஒருங்கிணைந்த நகர வறுமை ஒழிப்பு திட்டம்
5.TRYSEM - Training Rural Youth for self Employment -1979 (கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கான சுயவேலைவாய்ப்பு பயிற்சித் திட்டம்) 18 வயத்திற்கு மேற்பட்ட கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கு -	5. NSAP - National social Assistance Programme தேசிய சமூக உத்தரவாத திட்டம் -1995

சுயவேலைவாய்ப்புக்கான பயிற்சி வழங்குதல்	
6. NREP - National Rural Employment Programme - 1980 தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதி திட்டம்	6. SJSRY - Swarnajayanthi sathari Rozgar Yojana ஸ்வர்னஜெயந்தி சகாரி ரோஸ்கார் யோஜனா நகர்ப்புறத்தில் வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்துதல்
7. RLEGP - Rural landless Employment guranteee programme -1983 (நிலம் இல்லாதவர்க்கு வேலைவாய்ப்பு உறுதி திட்டம்)	7. NSDP-1996 National slum development programme (தேசிய ஸ்சலம் மேம்பாட்டுத் திட்டம்)
8. JRY - Jawahra Rozgarr Yojana (ஜவஹர் ரோஸ்கார் யோஜனா) கிராமப்புற வேலையில்லாதவர்க்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்துதல்	
9. EAS - Employment assutrance scheme -1993 (வேலைவாய்ப்பு உறுதி திட்டம்) ஒரு கிராமத்தில் ஒரு ஆண்டுக்கு குறைந்த பட்சம் 100 நாள் வேலை கொடுத்தல்	
10. Anna purna Yojana -1999 (அன்னபூர்ன யோஜனா) முத்த குடிமக்களுக்கு மாதம்தோறும் 10 கிலோ உணவு தானியங்கள் வழங்கல் 1 கிலோ அரிசி - ரூ. 3.00 1 கிலோ கோதுமை - ரூ. 2.00	
11. NFWP - National Food for work programme - 2004 தேசிய வேலைக்கு உணவு திட்டம்.	
12. SGSY- Swarnajayanthi Gram Swarozgar Yojana April 1, 1999 ஸ்வர்ன ஜெயந்தி கிராமிய ஸ்வரஸ்கார் யோஜனா) A. IRDP -1979 B. TRYSEM - 1979 C. DWCRS - 1982 D. Million Wells Scheme - 1983 E. SITRA - 1992 F. Ganga kalia yojana - 1997 (DWCRA - Development of woman and children in Rural Areas.) கிராமப்புறங்களில் பெண்கள் மற்றும் குழைந்தைகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம்)	

SITRA - Supply of Improved Tool Kits in Rural Artisans	
13. ஆந்தத்தேர்தய அண்ணா யோஜனா -2000 (Antyodaya Anna Yojana) வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ள உணவு தானியம் வழங்குதல்	
14. மகாத்மகாந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் - 2006 (MNREGA) 100 நாட்கள் கிராமப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்துதல்	

வேலையின்மை

இந்தியாவில் ஒருவர் ஒரு நாளில் 8 மணி நேர வேலையை - வருடத்திற்கு 273 நாட்கள் வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்காத நிலை வேலைவாய்ப்பின்மை பகவதிக் குழு -1973 (திட்டக்குழுவின் பரிந்துரைப்படி)

இக்குழு மூன்று மதிப்பீடுகளை அளித்துள்ளது

- வருடத்தில் பெரும்பாலும் வேலையில்லாத நிலை - UPS (Usual Principal Status)
- வாரத்தில் ஒரு மணி நேரம் கூட வேலையில்லாத நிலை - CWS (Current Weekly Status)
- ஒரு நாளில் (அ) ஒரு சர்வே வாரத்தில் வேலையில்லாத நிலை - CDS (Current Daily Status)

வேலையின்மையின் வகைகள்:

- **Structural Un Employment** : உற்பத்தி திறன் போதுமானதாக இல்லாத காரணத்தால் ஏற்படும் வேலையின்மை.
- **Under Employment** : இந்த வகையான வேலையின்மையால் வேலை செய்ய திறனும், ஆர்வமும் இருந்து பயன்படுத்த இயலாத நிலை
- **Open Un Employment** : ஒரு நபர் குறிப்பிட்ட ஆண்டில் பெரும்பகுதி வேலையில்லாத நிலை
- **Disguised Un Employment** : ஒரு வேலையை முடிக்க போதுமான நபர்கள் இருந்தும் அவ்வேலையை தேவைக்கு ஏற்ப வேலையாட்கள் செய்து முடிப்பர். இதனால் உற்பத்திதிறன் எந்நிலையிலும் பாதிக்காது.(எ.கா) விவசாயம்
- **Frictional Un Employment** : தேவை மற்றும் அளிப்பு பொறுத்து வேலையின்மை உருவாகும்.
- **Seasonal UnEmployment**: பருவகால தேவைக்கு ஏற்றவாறு தொழிலாளர்கள் வேலையை இழப்பர்.
- **Classical Un Employment** : அதிக பட்சமான கூலி எதிர்பார்ப்பால் ஏற்படும் வேலையின்மை

- **Cyclical Un Employment** : நவீனமயமான இயந்திரங்களால் ஆட்கள் குறைந்து வேலையின்மை ஏற்படுகிறது.

பதினொன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டம்:

- மில்லியன் வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்துதல்
- வேலைவாய்ப்பு தேவை 80 மில்லியன்
- 58 மில்லியன் புதிய வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குதல்
- வேலைவாய்ப்பின்மை 5 % குறைத்தல்
- பதினொன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் -முழு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும், வேலையின்மை 8.3 % இருந்து 4.83 % குறைத்தல்

முக்கிய திட்டங்கள்

- **Food for work Programme** : வேலைக்கு உணவு திட்டம்
- **IRDP Intergrated rural Development Programme** -ஒருகிணைந்த ஊரக வளர்ச்சி திட்டம் -1979
- **TRYSEM -Training Rural Youth For Self Employment -1979**
- கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கான சுயவேலைவாய்ப்பு பயிற்சி திட்டம்
- **NREP : National Rural Employment programme -1980**
- தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு திட்டம்
- **RLEGP – Rural Landless Employment Guarantee Programme -1983**
- நிலம் இல்லாதவர்க்கு வேலைவாய்ப்பு உறுதி திட்டம்
- **JRY – Jawhar Rozgar Yojana -1989**
- ஜவஹர் ரோஸ்கார் யோஜனா
- **Bharat Nirman - 2005**
- **MGNREGP- Mahatma Gandhi National Rural Employment Guarantee Programme -2006**
(NREGP Renamed as MGNREGP on Oct 2 ,2010)

வங்கியியல்

- 1157 – முதல்பொதுத்துறைவங்கி
- 1770 – இந்தியாவில்நிறுவப்பட்டமுதல்வங்கி -ஹிந்துஸ்தான்வங்கி
- 1806 - வங்காளவங்கி (Bank of Bengal)
- 1840 – பம்பாய்வங்கி (Bank of Bombay)
- 1843 – மெட்ராஸ்வங்கி (Bank of Madras)
- 1881 – இந்தியர்களால்உருவாக்கப்பட்டவங்கி- ஒளத்வணிகவங்கி (Oudh Commerical Bank)
- 1894 – பஞ்சாப்தேசியவங்கி (Punjab National Bank)
- 1921 – Bank of Bengal, Bank of Bombay, Bank of Madras – இம்மூன்றுவங்கிகளையும் இணைத்து இம்பீரியன் ப்ங்க் ஆப் இந்தியா என்று ஏற்படுத்தப்பட்டது.
- 1935- ரீசர்வ் வங்கி தோற்றுவிக்கப்பட்டது
- 1949 - ரீசர்வ் வங்கி தேசியமயமாக்கப்பட்டது

- 1955 - இம்பீரியன் பஃங்க் ஆப் இந்தியா -ஸ்டேட் பஃங்க் ஆப் இந்தியா (SBI) என்று அழைக்கப்பட்டது.
- 1959 - ஸ்டேட் பஃங்க் ஆப் இந்தியாவுடன் 7 கிளை வங்கிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டது
 1. பிக்கானர் (ம்) ஜெய்ப்பூர்
 2. ஹைதராபாத்
 3. மைசூர்
 4. பாட்டியலா
 5. திருவாங்கூர்
 6. செளராஸ்ட்ரா
 7. இந்தூர்

தற்போது செளராஸ்ட்ரா மற்றும் இந்தூர் கிளை வங்கிகள் SBI யுடன் இணைந்துள்ளது. ஐந்து கிளை வங்கிகள் மட்டும் உள்ளது
- 1969 - சமூக வங்கியல் என்பது 14 வணிக வங்கிகளை தேசியமயமாக்கப்பட்ட பொழுது தோற்றுவிக்கப்பட்டது 14 வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட போது - வங்கியின் இருப்பு 50 கோடிக்கு மேல் இருக்க வேண்டும்
- 1980 - மேலும் 6 வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டது
 1. ஆந்திரா வங்கி 2. பஞ்சாப் (ம) சிந்து வங்கி 3. நியூபஃங்க் ஆப் இந்தியா 4. விஜயா 5. கார்ப்ரேசன் வங்கி 6. ஒரியண்டல் வங்கி
- 1993-ல் பஞ்சாப் வங்கியுடன், நியூபஃங்க் ஆப் இந்தியா இணைக்கப்பட்டது
 1. UTI (Unit Trust of India) -1964
 2. IDBI – Industrial Development Bank of India -1964 தொழிற்சாலைகளின்வளர்ச்சிவங்கி
 3. UTI (Unit Trust of India) -1964
 4. பிராந்திய (வட்டார) கிராம வங்கிகள் (1975) அனைத்து மாநிலங்களிலும் (Regional Rural Bank) உள்ளது. ஆனால் சிக்கீம் (ம) கோவா மாநிலங்களில் இல்லை
 5. நபார்டு வங்கி (NABARD Bank) - 1982 (விவசாயிகளுக்கு கடன் உதவி
 6. ஏற்றுமதி (ம) இறக்குமதி வங்கி (FXIM) - 1982
 7. SIDBI - Small industries Development Bank of India சிறு தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சி வங்கி -1990
 8. LIC - 1955 மும்பை
 9. GIC - 1972 நான்கு கிளைகள் உண்டு
 1. தேசிய காப்பீட்டு நிறுவனம் - கொல்கத்தா
 2. நியூ இந்தியா காப்பீட்டு நிறுவனம் - மும்பை
 3. ஒரியண்டல் காப்பீட்டு நிறுவனம் -நியூடெல்லி
 4. யுனைடெட் இந்தியா காப்பீட்டு நிறுவனம் -சென்னை
- ஜன பீம் யோஜனா -2000 -காப்பீட்டு திட்டம் - வறுமை கோட்டிற்கு கீழே உள்ளவர்களுக்கு
- ஆம் ஆத்ம பீம் யோஜனா -2007 - காப்பீட்டுதிட்டம் - கிராமப்புற நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு

- ராஸ்டிரியா ஸ்வத்ய பீம் யோஜனா, சிக்ஷ சகாயக் யோஜனா ஸ்வாலாம்பன் போன்ற பல காப்பீடு திட்டங்கள் உள்ளன

ரிசர்வ் வங்கி

- 1934 ஆம் ஆண்டு - ரிசர்வ் வங்கி சட்டம்
- 1935 ரிசர்வ் வங்கி - கில்டன் யெங் (Hilton Young) குழு பரிந்துரை மூலம் உருவாக்கப்பட்டது.
- முதல் கவர்னர் -ஸ்மித்
- முதல் இந்திய கவர்னர் - C.D. தேஸ்முக்
- தற்போதைய கவர்னர் - ரகுராம் ராஜன் (2013)
- தலைமையகம் : மும்பை
- Minimum Reserve system -115 கோடி தங்கம் (ம) 85 கோடி நாணயம்
- 1949 தேசியமயமாக்கப்பட்டது

மைய வங்கியின் பணிகள்

1. தாள் பணத்தை வெளியிடுதல்

தாள் பணத்தை வெளியிடல் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் முற்றுரிமையாகும். தாள் பணம் 10 ரூபாய், 20 ரூபாய், 50 ரூபாய், 100 ரூபாய், 500 ரூபாய், 1000 ரூபாய் ஆகிய மதிப்புகளில் வெளியிடப்படுகிறது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் வெளியீட்டுத் துறை தாள் பணத்தை அச்சிட்டுப் புழக்கத்தில் விடும் பணியினை செய்கிறது. ரூ. 1, 2, 5 ரூபாய் நாணயங்கள் இந்திய நிதி அமைச்சகத்தால் வெளியிடப்படுகின்றன. குறைந்த இருப்பு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தாள் பணத்தை வெளியிடுகிறது. இதற்கு வங்கியானது தேவைப்படும் அளவுகளில் தங்கத்தையும் அயல்நாட்டு செலவாணி இருப்புகளையும் கைவசம் வைத்திருக்க வேண்டும். இவற்றில் குறைந்தது ரூ. 115 கோடி அளவிற்கு தங்கமாகவும் மீதம் ரூ. 85 கோடி அளவிற்கு அயல்நாட்டு செலவாணிப்பிணையமாகவும் இருக்க வேண்டும்

2. அரசின் வங்கி

மைய வங்கி அரசின் முகவராகவும், வங்கியாகவும், ஆலோசகராகவும் செயல்படுகிறது. அரசின் வங்கி என்ற முறையில் அரசின் ரொக்கப்பணத்தை வைப்புகளாக பெறுவது, அரசு செலுத்துவது அயல்நாட்டு செலவாணி செலுத்துவதை போன்ற பல்வேறு அரசு பணிகளைச் செய்கிறது. மத்திய, மாநில அரசுகளுக்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி புதிய கடன்களைப் பெற்றும் அவற்றின் பொதுக்கடன்களை நிருவகிக்கவும் செய்கிறது. இது தவிர 91 நாள்களுக்குள் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டிய கருவூல உண்டியல்களை வாங்குவதன் மூலம் மைய மாநில அரசுகளுக்கு வழிவதை முன்பணக்கடன்களை வழங்குகிறது.

3 வங்கிகளின் வங்கி மற்றும் கடன் பெற இறுதிப் புகலிடம்

பட்டியலிடப்பட்ட வணிக வங்கிகளின் வங்கியாக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி செயல்படுகிறது. 1949 ஆம் ஆண்டின் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சட்டப்படி, ஒவ்வொரு வகை வங்கியும் தன்னுடைய கால மற்றும் கேட்பு வைப்புகளில் 3 லிருந்து 15

விழுக்காட்டை இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடம் உள்ள இத்தகைய வீதமாக வைக்க வேண்டும்

4 கடன் கட்டுப்பாட்டாளர்

விலை நிலைபேராக்கத்தை உறுதி செய்யவும், நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மேம்பாடடையச் செய்யவும், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பணம் மற்றும் கடன் புழக்கத்தை கட்டுப்படுத்துகிறது

கடன் அளவுக் கட்டுப்பாடு

கடன் அளவுக் கட்டுப்பாடு என்பது, மைய வங்கியானது 1.வங்கி வட்டிவீதம் 2.ரொக்க இருப்பு வீதத்தை மாற்றுதல், 3.வெளிச்சந்தை நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி வணிக வங்கிகள் பெறும் கடனின் அளவிலும் செலவிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துதல் ஆகும்.

1. வங்கி வட்டி வீதம்

இதனால் வாடிக்கையாளர்கள் அதிக கடன் பெற விழைகிறார்கள் 1996-97 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட கடுமையான பொருளாதார பின்னடைவிற்கு உயர்ந்த வட்டிவீதமும், கடனளித்தல் ஏற்பட்ட இறுக்கமான நிலைமையுமே முக்கிய காரணமாக கண்டறியப்பட்டது. இச்சூழ்நிலையைச் ஸ்திரீசெய்யும் பொருட்டு, வட்டிவீதம் 11 விழுக்காட்டிலிருந்து 6.5 விழுக்காடாக குறைக்கப்பட்டது

2. ரொக்க இருப்பு வீதம்

வணிக வங்கிகள் தங்களுடைய அனைத்து வைப்புகளின் 10 விழுக்காட்டு தொகையை ரிசர்வ் வங்கியிடம் ரொக்க இருப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதாகக் கொள்வோம்.இதன்படி வங்கிகள் பெறும் ஒவ்வொரு 1000ரூபாய்க்கும், ரூ.100 என்ற அளவில் வணிக வங்கிகள், ரிசர்வ் வங்கியிடம் ரொக்க இருப்பாக வைக்க வேண்டும். மீதம் ரூ.900த்தை இருப்பு பணமாகக் கொண்டு வாணிக வங்கிகள் பொதுமக்களுக்கு கடன்களும் முன்தொகைகளும் வழங்க பயன்படுத்தலாம்

3. வெளி அங்காடி நடவடிக்கை

வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகள் என்பது அரசின் நிறைகாப்புள்ள பத்திரங்கள், கருவூல உண்டியல்கள், நீண்டகால அரசு பத்திரங்கள் ஆகியவற்றை மக்கள், நிதிநிறுவனங்கள் போன்றோரிடமிருந்து வங்கி விற்பதைக் குறிக்கும்.பணப்புழக்கம் அதிகமாக உள்ள காலங்களில் அதனைக் குறைக்க, மைய வங்கி, வணிக வங்கிகளுக்கு கடன் பத்திரங்களை விற்கின்றன. இவ்வாறு விற்பதால் வணிக வங்கிகள், ரிசர்வ் வங்கியிடம் வைத்துள்ள ரொக்க இருப்பு மற்றும் வைப்புகளின் அளவில் குறைவு ஏற்பட்டு வணிக வங்கிகளின் கடன் அளவையும் பொருளாதாரத்தின் பண வீக்கத்தையும் குறைக்கிறது.

கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாடு (அல்லது) தெரிந்தெடுத்த கடன்கட்டுப்பாடு

தெரிந்தெடுத்த கடன் கட்டுப்பாடு ஆக்கமற்ற காரணங்கள், பயன்பாடுகள் ஆகியவற்றுக்கு வழங்கப்படும் கடன்களை நிறுத்துவதன் மூலம் மொத்த கடன் அளவை குறைக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது.பண்டங்களை பதுக்கும் ஊக

வணிகர்கள், நீண்டகால தேவைப் பொருட்களை வாங்கும் நுகர்வோர் போன்றோருக்கு வழங்கப்படும் கடன்கள் பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

பணம் சார்பற்ற பணிகள்

மேற்பார்வைப் பணிகள்

பல்வேறு பணம் சார்ந்த பணிகளோடு இந்திய வங்கியானது பிற வங்கிகளை மேற்பார்மையிடுதல், சிறந்த வங்கி அமைப்பு முறையை உருவாக்குதல் போன்ற பணசார்பற்ற பணிகளையும் மேற்கொள்கிறது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கிச் சட்டம் 1934, வங்கிகள், ஒழுங்குமுறை சட்டம் ஆகியவை நாட்டின் வங்கி முறையை வலிமைப்படுத்தவும், சிறந்த முறையில் நிருவகிக்கவும் நேரடி அதிகாரத்தை ரிசர்வ் வங்கிக்கு வழங்கியுள்ளன.

முன்னேற்ற பணிகள்

விடுதலை அடைந்த காலத்திலிருந்து வங்கிகளை மேம்படுத்தும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கிகளின் செயல்பாடுகள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன

1. வேளாண்மை கடன் வசதி

வேளாண்மைக்கும் அதன் சார்புடைய நடவடிக்கைகள் மேம்பாட்டிற்காகவும் கூட்டுறவு கடன் அமைப்புகளின் மூலம் வேளாண்மைக்கடனை தன்னுடைய வேளாண்மைக்கடன் துறையின் மூலம் ரிசர்வ் வங்கி வழங்குகிறது. இவ்வகைக் கடன்கள் நடுத்தர காலம், நீண்ட காலம் என பல்வேறு கால அளவுகளில் வழங்கப்படுகின்றன. இப்பணிகள் 1980லிருந்து தேசிய வேளாண் மற்றும் ஊரக முன்னேற்ற வங்கி (NABARD) யிட ஒப்படைக்கப்படுகின்றன

2. தொழில் கடன் வசதி

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி தன்னுடைய தொழில் கடன் துறைமூலம் 1957 லிருந்து நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கான நிதி உதவியினை வழங்கி வருகிறது. இதற்காக மாநில நிதிக்கழகம் (SFC), இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (IDBI), இந்திய தொழில் நிதிக்கழகம் (IFCI), இந்திய தொழில் கடன் மற்றும் முதலீட்டுக் கழகம் (ICIC) போன்ற நிதி நிறுவனங்களை அமைத்து செயல்படுத்தி வருகிறது.

3. ஏற்றுமதிக் கடன்

நாட்டின் ஏற்றுமதி பெருகவும், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கடன்கள் வழங்குகிறது. சலுகைக் கடன், மறுநிதி வசதி போன்ற வசதிகளை ஏற்றுமதிக்காக வழங்குகிறது. தங்கு தடையின்றி கடன் ஓட்டத்தை அளிக்கும் வகையில் வாணிகத்திற்கு கடனளிக்க இந்திய ஏற்றுமதி இறக்குமதி வங்கியையும் ரிசர்வ் வங்கி ஏற்படுத்தியுள்ளது

4. முன்னுரிமை துறைகளுக்கும் நலிந்த பிரிவினருக்கும் கடன் வசதி

இவ்வங்கி ஏழைகளுக்கும், முன்னுரிமைத் துறைகளுக்கும் 4 விழுக்காடு சலுகை வட்டியில் கடன் வசதி அளிக்கின்றன

5. உண்டியல் அங்காடித்திட்டம்

சிறந்த உண்டியல் அங்காடியை உருவாக்குவதில் மையவங்கி தலையாய பங்கு வகிக்கிறது. பிற வங்கிகளிடமிருந்தும் நிதி

நிறுவனங்களிடமிருந்தும் வருகின்ற தகுதியுள்ள காப்புப் பத்திரங்களை வணிக வங்கிகள் மறுகழிவு செய்திட இத்தகைய வளர்ந்த அங்காடிகள் வழி வகுக்கின்றன

6. வங்கி அமைப்பை மேம்படுத்தி அவற்றை ஒழுங்குபடுத்துதல்
முன்மாதிரி வங்கிகள், ஊரக் வங்கிகள் ஆகியவற்றின் கிளைகளை ஊரகப் பகுதிகளில் நிறைய திறப்பதின் மூலம் அங்குள்ள மக்களிடையே வங்கிப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.
இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (IDBI)
இந்திய தொழில் நிதிக் கழகம் (IFCI)
இந்திய தொழில் கடன், முதலீட்டு கழகம் (ICICI)
ஆகிய தொழில் மேம்பாட்டு வங்கிகளை துவக்கியதன் மூலம் தொழிற்கடன் எளிதாக கிடைக்க வழிசெய்து தொழில் துறைக்கு உதவியுள்ளது

பன்னாட்டு நிறுவனங்கள்

உலக வங்கி (World Bank)

- 1944 ஆம் ஆண்டு - பிரிட்டன் உடஸ் மாநாட்டில் பன்னாட்டு நிதி நிறுவனத்துடன் தோன்றியது. (International Monetary Fund)
உலக வங்கி (ம) பன்னாட்டு நிதி நிறுவனங்கள் இரண்டையும் இரட்டை சகோதரிகள் 'Twin sisters' என்று அழைக்கப்படும்
- இதனுடைய உறுப்பு நாடுகள் 188 -இறுதியாக சேர்ந்த நாடு தெற்கு சூடான்
- தலைமையகம் : வாஷிங்டன்
- தலைவை : ஜிம் யெங் கிம் (Jim Yung King)
- வளர்ந்து வரும் நாடுகளுக்கு கடனுதவி வழங்குதல் - இதன் முக்கிய குறிக்கோள் வறுமையை அகற்றுதல்
- இதன் கிளைகள்
 - 1. BRD - International Bank For Reconstruction Development -1945
 - 2. IFC - International Finance commission -1955 (பன்னாட்டு நிதி கழகம்)
வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் தனியார் தொழிற்சாலைகளும் கடனுதவு வழங்குதல்
 - 3. IDA - International Development Agency -1960 (பன்னாட்டு வளர்ச்சி மையம்)
வளர்ந்து வரும் நாடுகளுக்கு - மென்மையான கடன் வழங்குதல் "Soft loan"
 - Soft Loan என்பது - குறுகிய வட்டிக்கு அதிக காலம் கடன் வழங்குதல் (Low interest long tenure)
 - 4. ICSID - International Centre for Settlement of investment Disputes - 1966
 - முதலீட்டாளர்களின் பிரச்சனைகளை தீர்த்து வைக்கும் பன்னாட்டு மையம்
 - இதில் 157 உறுப்பு நாடுகள் உள்ளன

- 5. MIGA - Multilateral investment Guarantee agency பலதாரப்பட்ட முதலீட்டு உத்தரவாத சட்டம்) வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் அன்னிய முதலீட்டை அதிகப்படுத்துவது. இதில் 175 உறுப்புநாடுகள் உள்ளன.

பன்னாட்டு நிதி நிறுவனம் (IMF)

- 1944 ஜூலை 22 அறிவிக்கப்பட்டு 1945 டிசம்பர் 27 அன்று நடைமுறை ஆயிற்று
- தொடக்கத்தில் 45 உறுப்புநாடுகள் இருந்தன.
- தற்போது 188 உறுப்பு நாடுகள் உள்ளன.
- தலைமையகம் : வாஷிங்டன்
- IMF ன் மூலதனம் ஆனது பல்வேறு உறுப்பு நாடுகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட கோட்டா (Quota) -வின் படி நிதிகளை பன்னாட்டு நிதி நிறுவனத்தில் செலுத்திவிடுவர்
- Special Drawing Rights -1969 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது
- இதில் உறுப்பு நாடுகள் பெறப்பட்ட கடன், அதனுடைய (quota) அதனுடைய வாக்கு அதிகாரம் ஆகியவை குறிப்பிட்டிருக்கும்.
- SDR also called paper gold. இதில் 4 வகையான நாடுகளின் நாணயங்கள் இருக்கும் (1) U.S - \$ 2) U.K Pound 3) Japaness Yen யென் 4. யூரோ (Uuro)
- அதிக கோட்டா கொண்டுள்ள நாடு : அமெரிக்கா
- குறைவா கோட்டா கொண்டுள்ள நாடு : துவரு
- இந்தியா 8-வது இடத்தில் உள்ளது
- இதன் தலைவர் : கிரிஸ்டின் லகார்டே (Christine largarde)

பன்னாட்டு வாணிபம்

வாணிப கொடுப்பு நிலை :

ஒரு நாடு ஏற்றுமதி செய்துள்ள பொருட்களின் மதிப்பிற்கும் இறக்குமதி செய்துள்ள பண்டங்களின் மதிப்பிற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடே வாணிபக் கொடுப்பல்நிலை

அயல்நாட்டுச் செலுத்து நிலை :

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் வெளிநாட்வருக்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டியுள்ளது என்பதையும், வெளி நாட்டாரிடமிருந்து எவ்வளவு பெற வேண்டியுள்ளது என்பதையும் தெரிவிக்கும் ஒன்றாகும். இதில் கண்ணுக்குப் புலனாகும் பொருட்களின் மதிப்பும், கண்ணுக்குப் புலனாகப் பொருட்களின் மதிப்பும் அடங்கும்

ஏற்றுமதிகள்: 1966 ரூபாய் மதிப்பிறக்கம் (Devaluation) செய்யப்பட்ட பின்னரே ஏற்றுமதிகள் வேகமாக வளர்ந்தன. பிறநாட்டு நாணயங்கள் வழியான நம் ரூபாயின் மதிப்பைக் குறைப்பது மதிப்பிறக்கம் எனப்படும்

[முதல் மதிப்பிறக்கம் - ஜீன் 1949 - 30.5% - ஜான் மாதாய்

இரண்டாவது மதிப்பிறக்கம் - ஜீன் 1966 - 57% - சச்சேந்திர செளதிரி

மூன்றாவது மதிப்பிறக்கம் - ஜூலை 1 1991 - 9 % - மன்மோகன்சிங்

நான்காவது மதிப்பிற்கும் -ஜீலை 3 1991 - 11 % - மன்மோகன்சிங் இறக்குமதிகள் : இறக்குமதியில் நுகர்ச்சிப் பொருள்களின் பங்கு பெருமளவு குறைந்து உள்ளது. மூலதனப்பொருள்களின் பங்கு தொடர்ந்து சீராக உள்ளது.காரணம் பிற நாடுகளில் காணப்படுகின்ற தொழில் நுட்ப முறையில் வளர்ச்சியாகும்.

- ஏற்றுமதி மதிப்பிற்கும் இறக்குமதி மதிப்பிற்கும் இடையே காணும் வேறுபாடு - வாணிகச் சமநிலை
- இறக்குமதியை விட ஏற்றுமதி அதிகமாக இருந்தால் வாணிபச் சமநிலையின் மிகுதியென்கிறோம். இறக்குமதியை விட ஏற்றுமதி குறைவாக இருந்தால் வாணிப சமநிலையின் பற்றாக்குறை என்கிறோம்
- Balance of Payment - அயல்நாட்டுச் செலுத்துநிலை
- Balance of Trade - வாணிபக் கொடுப்பல் நிலை

WTO – World Trade organization - உலக வர்த்தக மையம்

- Jan -1, 1995 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது
- உறுப்பு நாடுகளின் சர்வதேச வர்த்தகத்தை அதிகரித்தல். இதற்கு முன்பு
- GATT -1948 என்று அழைக்கப்பட்டது
- GATT - General Agreement on Trade & Traff

பணிகள்

1. தொழிற்சாலை பண்டங்களுக்கு வரியில்லா வாணிபம்
2. TRIMS – Trade Related investment measures (வர்த்தக ரீதியான முதலீட்டாளர்கள் பாதுகாப்பு)
3. TRIPS – Trade Related Intellectual Property Rights (வாணிபம் தொடர்புடைய அறிவுசார் பண்டங்களின் உரிமை)
4. நெசவுத் தொழில் தடைகளை நீக்குதல்
5. விவசாயம் தொடர்பான ஒப்பந்தம்
6. GATS – General Agreement on trade & service (சேவை துறைக்கான பொது ஒப்பந்தம்)

WTO Ministerial Conference

1. 1996 - சிங்கப்பூர்
 2. 1998 - ஜெனிவா
 3. 1999 - சிட் டேல் (USA)
 4. 2001 - டோகா (Quatar)
 5. 2003 - கேன்குன்
 6. 2005 - ஹாங்காக்
 7. 2008 - ஜெனிவா
 8. 2011 - ஜெனிவா
 9. 2013 - ஜெனிவா
- WTO வின்தற்போதையதலைவர்: **Roberto Azevedo**,(From Sep 6. 2013)

ஆசியவளர்ச்சிவங்கி (ASEAN Development Bank) –

- டிசம்பர் 1966 ஆம்ஆண்டுஏற்படுத்தப்பட்டது

- ஆசியா (ம) பசிபிக் பிராந்தியத்தில் சமூக மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றம்
- தலைமையகம் : மனிலா - பிலிப்பைன்ஸ்.

பணவீக்கம்

1. பணத்தின் மதிப்பு குறைவு : பொருள்களின் விலை உயர்வு
2. பொருளாதாரத்தின் செயல்பாட்டை நிர்ணயிப்பதில் பணவீக்கத்திற்கு முக்கிய பங்கு உண்டு
3. இந்தியா கலப்பு பொருளாதாரத்தை உடைய நாடு. அண்மைய பணவீக்க எழுச்சிக்கு, பல அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடிகள் இருப்பதால் முன்னாள் நிதி அமைச்சர் மன்மோகன்சிங் தலைமையில் குழு கண்டறிந்தது
4. இந்தியாவில் பணவீக்கத்தை கண்டுபிடிப்பதற்கு மொத்த விலைக் குறியீட்டு எண் (Whole sale Price index) என்ற முறையை பயன்படுத்துகிறார்கள்.
5. பல வளர்ந்த நாடுகளில் நுகர்வோர் விலைக் குறியீட்டு எண் (Consumer Price index) என்ற முறையினால் பணவீக்கம் கணக்கிடப்படுகிறது.

பணவீக்கத்தின் வகைகள்

பொருட்களின் உற்பத்தி காரணியை வைத்து

- தேவை இழு பணவீக்கம்
- செலவு வந்து பணவீக்கம்

தேவை இழு பணவீக்கம் : தற்போதைய விலையில் கையிருப்பில் இருக்கக் கூடிய பொருட்கள் (ம) சேவைகளின் தேவை அதிகமாகும்
செலவு உந்து பண வீக்கம் :உற்பத்தி செலவு (ம்) கூலி உயர்வின் காரணமாக விலை வாசி உயர்தல்

விலை சதவீதம் பொறுத்து பணவீக்கம்

1. கிரிப்பிங் பணவீக்கம் (Creeping) நத்தை பணவீக்கம் - 3% குறைவாக விலை ஏற்றம் ஏற்படும்
2. நடக்கும் பணவீக்கம் (Walking inflation) - 3 to 7% விலை ஏற்றம் ஏற்படும்
3. ஓடும் பணவீக்கம் (Running inflation) - 10 to 20% விலை ஏற்றம் ஏற்படும்
4. விழுங்கும்பணவீக்கம்(Galloping inflation / Hyperinflation) – 20% to 100% விலைஏற்றம்ஏற்படும்

ஒரு நாட்டின் பணவீக்க பாதிப்பை கண்டறியவும் அந்நாட்டின் கொள்கைகளை பகுப்பாய்வு செய்யவும் உதவுவதற்கு பல காரணிகள் உள்ளன.பணவீக்கத்தால் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம் மற்றும் வளர்ச்சி குறித்து பிலிப்ஸ் வளைவு சித்தரிக்கிறது.

பணவீக்கத்தை கட்டுப்படுத்த RBI எடுக்கும் நடவடிக்கைகள்

Quantitative measures :

1. வங்கியின் வட்டி வீதம் (Bankrate) - வணிக வங்கிகளுக்கு மையவங்கி வழங்கும்பணத்திற்கு விதிக்கும் வட்டி வீதம்

2. CRR – Cash Reserve Ratio - வணிக வங்கிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதம் (3% முதல் 15%) பணத்தை ரிசர்வ் வங்கியிடம் இருப்பு வைத்திருக்கும் சதவீதம் - CRR
3. SLR – Statutory liquidity Ratio - சட்டபூர்வ நீர்மதன்மை வீதம்
வணிக வங்கிகள் ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் இதர வங்கியிடம் வைத்திருக்கும் அசைவு சொத்து, நடப்பு கணக்கு, அரசு பத்திரங்கள், இதன் சதவீதம் அதிகப்படியாக 25% இருக்கும்
4. Open market operations - மைய வங்கி அரசு பத்திரங்களை விற்பது (ம) வாங்குவது

ரிசர்வ் வங்கி - ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டி விகிதத்தில் வணிக வங்கிகளுக்கு கடன் கொடுத்தல்

5. ரிப்போ வட்டி வீதம் : Repo Rate : Repurchase option Rate

6. Reverse Reporate

2013 - ம் ஆண்டு நிலவரப்படி

- Bank Rate : 10.25 %
- CRR : 4 %
- SLR : 23 %
- Repo Rate : 7.25 %
- Reverse Reporate : 6.25 %

Qualitative measures

1. கடன்பங்கீடு முறை - Rationing of credit
2. நுகர்வோர் பணத்தை ஒழுங்குபடுத்துதல் - Regulation of Consumer credit
3. நேரடி தண்டிப்பு நடவடிக்கை - Direct penalaction

முக்கியமான கமிட்டிகள்

1. சதாசிவம் கமிட்டி - வீரப்பன் பிடிக்கும் போது பாதிக்கப்பட்டர்களுக்கு நிவாரணம்
2. சம்பத் கமிட்டி - கும்பகோணம் தீ விபத்து
3. சண்முகம் கமிட்டி - தொலைபேசி ஒட்டுக்கேட்டு விவகாரம் தொடர்பாக
4. ஜனார்த்தனன் கமிட்டி - 3.5% அருந்ததியர் இட ஒதுக்கீடு தொடர்பாக
5. முகர்ஜி கமிட்டி - சுபாஷ் சந்திரபோஸ் இறப்பு
6. சிவராஜ் பட்டேல் கமிட்டி - 2G அலைக்கற்றை ஊழல் தொடர்பாக
7. சாம்பசிவம் கமிட்டி - மருத்துவர்களை கிராமங்களில் பணி செய்வதை கட்டாயம் மாக்குதல்
8. சிவசுப்பரமணி கமிட்டிகள் - இறக்குமதிக்கு விதிக்கப்பட்ட தடைநீக்குவதற்கு

9. ரவிராஜ பாண்டியன் - பள்ளிகளுக்கு கட்டண விதிமுறைகள், மற்றும் சுயநிதி பொறியியல் கல்லூரிகளின் இடங்களுக்கான மாணவர் சேர்க்கை தொடர்பாக
10. P.N. டேன்டன் கமிட்டி - நிகர்நிலை பல்கலைக்கழகம் பணிகள் குறித்து
11. தாமோதரன் கமிட்டி - வங்கிகளின் செயல்பாடு மற்றும் நுகர்வோர் தன்னிறைவு
12. கிருஷ்ணா கமிட்டி - வெது ஊதியக்குழு தெலுங்கான தனி மாநிலம் குறித்து
13. சுங்லு கமிட்டி - காமல்வைத் ஊழல்
14. M.P.ஜா. கமிட்டி - சட்டத்திற்கு புறம்பாக கனிமவளங்களை சுரண்டுதல் (illegal minig of iron & Manganecore)
15. கார்வே கமிட்டி - சிறுதொழில் துறைகள் - small scale industries
16. சென்குப்தா கமிட்டி - பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் -கொள்கைகளை மறுசீரமைப்பு செய்தல்
17. ரங்கராஜன் கமிட்டி - பொதுத்துறையில் தனியார் பங்கீடு
18. கஹாரி கமிட்டி - தொழிற்சாலைகளின் உரிமம் பெறுதல்
19. ஓம்கார் கோசாமிக் கமிட்டி - நலிவடைந்த தொழிற்சாலைகளின் குறித்து
20. தினேஷ் கோசுவாமி கமிட்டி - தேர்தல் சீர்திருத்தம்
21. ஹமிது உசைன் கமிட்டி - நலிவடைந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு
22. சக்கரவர்த்தி கமிட்டி - நிதி சீர்திருத்தம்
23. ரேக்கி கமிட்டி - மறைமுக வரி
24. வாஞ்சு கமிட்டி - நேர்முக வரி
25. நரசிம்மன் கமிட்டி - வங்கி சீர்திருத்தம்
26. ஜான்கிராமன் கமிட்டி - பங்கு வர்த்தகத்தின் ஊழல் குறித்து
27. மல்கோத்ரா கமிட்டி - காப்பீடு
28. ராஜ் கமிட்டி - விவசாயம் மூலம் பெறக்கூடிய வருமானத்திற்க்கான வரி
29. செல்லையா கமிட்டி - வரி சீர்திருத்தம்
30. பகவதி கமிட்டி - வேலையின்மை குறித்து
31. பாவே கமிட்டி - பங்கு மாற்ற சீர்திருத்தம்
32. ராகவன் கமிட்டி - ரேக்கிங் குறித்து.
33. லகடவாலா (ம) சுரேஷ் டெண்டுல்கர் கமிட்டி -வறுமை
34. கேட்கில் குழு - மேற்கு தொடர்ச்சி மலை உள்ள 39 % பகுதிகளை சுற்று சூழல் பாதுகாப்பு மண்டலமாக அறிவித்தது.

நிதிக்குழு

- ஷரத்து 280
- வரிகளை மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு பிரித்து வழங்குதல்
- மாநிலங்களுக்கு - மானியம் தொடர்பான நிதிகளுக்கு ஜனாதிபதியின் ஒப்புதல் கோருவது

நிதிக்குழு	ஆண்டு	தலைவர்
1. I	1951	K.C.நியோகி
2. II	1956	K.C.சந்தானம்
3. III	1960	A.K. சந்தா
4. IV	1964	P.V. ராஜமன்னார்
5. V	1968	மகாவீர் தியாகி
6. VI	1972	பிரம்மாநந்த ரெட்டி
7. VII	1977	J.M. செலட்
8. VIII	1983	Y.B. சுவான்
9. IX	1987	N.K.P. செலவ்
10. X	1992	K.C.பந்த்
11. XI	1998	A.M. குஷ்ரு
12. XII	2003	C.ரங்கராஜன்
13. XIII	2007	விஜய் கேல்கர்
14. XIV	2012	Y.V. ரெட்டி



<https://t.me/tnpscfree>

Join Telegram

Channel :

@tnpscfree

<https://t.me/sasiclasses>

